

3.5 Minulý čas prostý - pravidelná slovesa

Minulý čas prostý používáme k vyjádření minulosti.

Minulý čas tvoříme přidáním koncovky **-ed** k významovému slovesu.

Všechny osoby mají stejný tvar.

U některých sloves jsou v pravopisu mírné odlišnosti.

- Když sloveso končí na **-e**, přidáme pouze **-d**: **close - closed**.
- Některá slovesa zdvojují koncovou souhlásku a pak se teprve přidá **-ed**: **stop - stopped, rob - robbed, travel - travelled**.
- Když sloveso končí na **-y**, tak se změní na **-i** a přidá se **-ed**: **study - studied, carry - carried**.

Cvičení: Cestovala jsem vlakem.

I travelled by train.

Já jsem cestovala vlakem.

You travelled by train.

Ty jsi cestoval vlakem.

He travelled by train.

On cestoval vlakem.

She travelled by train.

ona cestovala vlakem.

in.

Cestovala jsem vlakem.

Dagmar Rýdlová
Helena Pálenská
Renáta Řimnáčová

PRACOVNÍ SEŠIT 2.díl

V BEZBARIÉROVÉ FORMĚ

PRO ŽÁKY SE SPU

Obsahuje multimediální CD pro procvičování anglických slov a vět.

Pracovní sešit v bezbariérové formě pro žáky s SPU - 2. díl Angličtina

**Ing. Dagmar Rýdlová, Ing. Helena Pálenská,
Mgr. Ing. Renáta Řimnáčová**

Odborná spolupráce: PaedDr. Marie Hofmannová, PhDr. Lenka Krejčová, Ph.D.

Zlom a sazba: Kateřina Urbanová

Obálka: Ing. Michal Jiříček

Ilustrace: Mirek Vostrý

Mluvená angličtina: Sebastien Martineau

Mluvená čeština: Ivana Krmíčková

Zvukové nahrávky a střih: Ivan Mikota

Vydání první, 2015

Schválilo MŠMT č.j.:10084/2015 dne 16.4.2015 do seznamu učebnic pro základní školy, vzdělávací obor Cizí jazyk podle Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání s dobou platnosti šest let.

Pracovní sešit je určen pro žáky se specifickými poruchami učení a nenahrazuje běžné učebnice pro výuku anglického jazyka.

ISBN: 978-80-7402-159-6

Vydalo nakladatelství Computer Media s.r.o.

Computer Media s.r.o.

Olomoucká 4630/28

796 01 Prostějov

www.computermedia.cz

info@computermedia.cz

Tel.: +420 582 302 666

FAX: +420 582 302 667

Tuto knihu a navazující datový disk podpořilo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v rámci programu „Speciální učebnice, speciální učební texty a materiály pro žáky se zrakovým, sluchovým, mentálním postižením a specifickými poruchami učení v roce 2014-2015, vyhlášený pod č.j. MSMT-44669/2013“.

OBSAH PRACOVNÍHO SEŠITU

Úvod	6
Návod	7
Slovo odborníka	10

LEKCE 1

1.1 Přítomný čas prostý - oznamovací věty.	12
1.2 Přítomný čas prostý - zápor	14
1.3 Přítomný čas prostý - otázky	16
1.4 Přítomný čas prostý - krátké odpovědi	18
1.5 Řadové číslovky	20
1.6 Frekvenční příslovce	21

LEKCE 2

2.1 Přítomný čas průběhový - oznamovací věty	22
2.2 Přítomný čas průběhový - zápor	24
2.3 Přítomný čas průběhový - otázky	26
2.4 Přítomný čas průběhový - krátké odpovědi.	28
2.5 Přítomný čas průběhový a prostý	30
2.6 Zájmena v podmětném a předmětném tvaru	32
2.7 Sloveso must	33

LEKCE 3

3.1 Minulý čas prostý slovesa to be	34
3.2 Minulý čas prostý slovesa to be - zápor	36
3.3 Minulý čas prostý slovesa to be - otázky	38
3.4 Minulý čas slovesa to be - krátké odpovědi	40
3.5 Minulý čas prostý - pravidelná slovesa	42
3.6 Minulý čas prostý - zápor	44
3.7 Minulý čas prostý - nepravidelná slovesa	46
3.8 Minulý čas prostý - otázky	48
3.9 Minulý čas prostý - krátké odpovědi	50
3.10 Minulý čas prostý - otázky Wh-	46

LEKCE 4

4.1	Počítatelná podstatná jména a nepočítatelná podstatná jména	52
4.2	Some a neurčitý člen a / an	54
4.3	Some / any	56
4.4	How much...? How many...?	57
4.5	Určitý člen the	58
4.6	Malé množství - a little / a few	59

LEKCE 5

5.1	How - otázky	60
5.2	Stupňování přídavných jmen - 2. stupeň	62
5.3	Stupňování přídavných jmen - 3. stupeň	63
5.4	Nepravidelné stupňování	64
5.5	Stupňování - more / most	65
5.6	As... as	66

LEKCE 6

6.1	Budoucí čas s going to	68
6.2	Budoucí čas s going to - zápor	70
6.3	Budoucí čas s going to - otázky	72
6.4	Budoucí čas s going to - krátké odpovědi	74
6.5	Přídavná jména a příslovce	76
6.6	Vyjádření nutnosti - have to	78
6.7	Vyjádření nutnosti - have to - zápor	79
6.8	Vyjádření nutnosti - have to - otázky	80
6.9	Have to - krátké odpovědi	82
6.10	Návrhy	84

Úvod

Vážení pedagogové a rodiče,

v rámci realizace grantu MŠMT vám přinášíme pracovní sešit v bezbariérové formě. Je to nová publikace, která je součástí učebnicové řady Project vydané nakladatelstvím Oxford University Press. Učebnice a pracovní sešit jsou koncipované pro většinovou populaci, bezbariérový pracovní sešit kompenzuje potíže žáků se SPU. Tento bezbariérový pracovní sešit nenahrazuje učebnici a pracovní sešit, ale novým způsobem vysvětluje a procvičuje gramatické struktury probírané v rámci daného ročníku.

Bezbariérový pracovní sešit používá speciální metodiku a zpřístupňuje základy probíraného učiva žákům se SPU, na což mají žáci se SPU podle školského zákona nárok.

Děti s dyslexií dovedou pochopit gramatická pravidla. Je pro ně však těžké nová pravidla hned prakticky používat. Potřebují si nejdříve dostatek slov a vět ve správných tvarech „nakoukat a naposlouchat.“ A za tím účelem jsme připravili tento pracovní sešit, jehož nedílnou součástí je CD-ROM.

Pracovní sešit obsahuje 45 gramatických pravidel. Každé gramatické pravidlo je ilustrováno jednou klíčovou větou a jedním klíčovým obrázkem. U každého pravidla jsou také vzorové věty v angličtině a jejich český překlad. České překlady vět jsou věrné, aby dětem lépe přibližovaly věty anglické. Navíc jsme pro vaši inspiraci do pracovního sešitu začlenili názorné pomůcky pro uchopení slovíček a gramatiky. Jsou to jednoduché vystřihovánky, skládačky a hry, které konkretizují abstraktní jazykové jevy.

CD-ROM obsahuje více než tisíc anglicko-českých vět v mluvené a psané formě. Speciální metodické hry zajišťuje kompenzační program Jazyky bez bariér.

Věříme, že tento pracovní sešit usnadní a zpestří dětem s dyslexií školní výuku i domácí přípravu. Věříme, že tento pracovní sešit podpoří při náročné práci pedagogy i rodiče dětí s dyslexií. Přejeme vám dosahování kvalitních výsledků a těšíme se na vaši zpětnou vazbu.

Za autorský tým

Dagmar DYS-BABA Rýdlová

Helena Pálenská

Renáta Řimnáčová

Desatero doporučení

1. ZÁKLADNÍ ORIENTACE

Nejdříve se v tištěné verzi pracovního sešitu s dětmi podíváme na název gramatického pravidla a jeho vazbu na klíčový obrázek a klíčové věty.

Potom děti seznámíme s obsahem gramatického pravidla v zeleném políčku.

1.1 Přítomný čas prostý - oznamovací věty

Přítomný čas prostý tvoříme správným tvarem významového slovesa.
I live on a farm. Já bydlím na farmě.
Ve třetí osobě jednotného čísla přidáváme ke slovesu koncovku -s.
She lives on a farm. Ona bydlí na farmě.

Cvičení: Já bydlím na farmě.

I live on a farm.
Já bydlím na farmě.

You live on a farm.
Ty bydlíš na farmě.

He lives on a farm.
On bydlí na farmě.

She lives on a farm.
Ona bydlí na farmě.

It lives on a farm.
Ono žije na farmě. (nějaké zvíře)

We live on a farm.
My bydlíme na farmě.

You live on a farm.
Vy bydlíte na farmě.

Já bydlím na farmě.

Nyní je čas si přečíst vzorové věty. Ve škole může dětem s dyslexií pomáhat učitel. Doma dítěti pomůže elektronická verze pracovního sešitu, protože jsou zde texty ve formě psané i mluvené.

2. ČTENÍ

Čtení s ozvěnou

Pomalouk ukazujte, co čtete, a dítěti vždy nechte čas, aby slovo nebo kousek věty po vás zopakovalo jako ozvěna. Vždy čtete jen takový kousek, který dítě zvládá opakovat.

Čtení stereo

Vy nebo dítě ukazujete, co čtete, a čtete společně. Samozřejmě, že vy jste zde pro dítě nejdříve opora a pak už je jen jistota.

Čtení s nápovědou

Dítě čte, a když mu něco nejde, tak mu prostě jako přítel napovíte.

3. ZVÝRAZŇOVÁNÍ

Aby se dítě v probíraných větách lépe orientovalo, použijeme zvýraznění procvičovaného gramatického jevu v anglickém i českém textu.

Ukázka je z kapitoly 3.5 Minulý čas prostý - pravidelná slovesa

He closed a book.

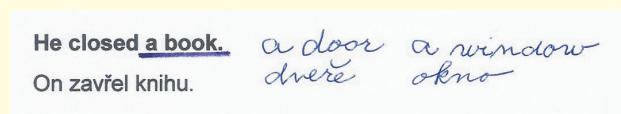
On zavřel knihu.

She closed a book.

Ona zavřela knihu.

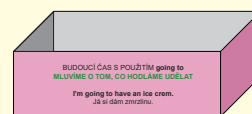
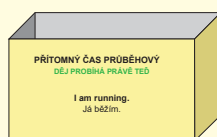
4. OBMĚŇOVÁNÍ

Když je dítě v probíraných větách dobře zorientované, tak je může obměňovat.

5. NÁZORNÉ POMŮCKY

Pro lepší osahání a uchopení gramatických jevů jsme do pracovního sešitu začlenili názorné pomůcky. K jejich výrobě postačí papír, nůžky, případně kancelářská sponka apod.

minulý čas prostý přítomný čas prostý přítomný čas průběhový budoucí čas s použitím **going to**

6. VYUŽÍVEJTE I ELEKTRONICKOU VERZI

Elektronická verze obsahuje větší množství anglicko-českých vzorových vět ve formě psané a mluvené. Právě zraková a sluchová koordinace zde má pro děti s dyslexií zásadní význam. Dyslektické potíže také kompenzují čtyři metodické hry:

Kdykoliv dítě klikne na obrázek u věty, tak program mluví.

Barvení slov a vět pomáhá pochopit stavbu slov a stavbu vět.

Boření slov pomáhá zapamatování pravopisu.

Boření vět pomáhá dítěti zautomatizovat si slovosled ve větě.

Ve hře Boř a piš je napsání každého správného písmena odměněno rolničkou.

Hra Prozkoumej umožňuje dítěti zjistit, co už si dobře zapamatovalo.

V elektronické verzi má dítě pomoc a podporu stále na dosah. Přináší mu to pocit jistoty a bezpečí. Je to cesta k lepší motivaci i lepším výsledkům. Je to cesta k růstu jeho sebevědomí a sebeúcty.

Podrobný návod na využití elektronické verze pracovního sešitu najdete na přiloženém CD. Vzhledem k možnostem současných informačních technologií je pracovní sešit možné využívat na počítači s operačním systémem Windows a také na internetu v prohlížeči Google Chrome. Pro tablety a mobily je funkční aplikace pro operační systém Android a iOS.

7. DÁVEJTE DÍTĚTI SPLNITELNÉ ÚKOLY

Ukázka nesplnitelného úkolu:

„Do příští hodiny se naučíš minulý čas prostý.”

Ukázka splnitelného úkolu 1:

„Otevři si pracovní sešit na straně 42.

Nejdříve zvýrazni všechna slovesa went. Pak vytvoř obměny k výrazu to England. Samozřejmě dobře vnímej věty, které vidíš.”

Ukázka splnitelného úkolu 2:

„V elektronické verzi si najdi lekci 3.7 cvičení Jel jsem do Anglie.

Zde si 10 minut procvičuj věty ve hře Prozkoumej a Boř a piš.”

8. SPOLEČNĚ SLEDUJTE, CO DÍTĚTI PŘI UČENÍ POMÁHÁ

Mluvte s dětmi o tom, co konkrétního jim při učení pomáhá. Snažte se vnímat každou maličkost, která může dítě posunout opět o kousek dál.

Co jednomu prospívá, druhému může škodit. Dáša i Standa rádi poslouchají nahrávky v programu Jazyky bez bariér. Standa rád poslouchá nejdříve angličtinu a potom češtinu. To Dášu velmi znejišťuje. V každém novém cvičení potřebuje nejdříve slyšet češtinu a až potom angličtinu.

9. SPOLEČNĚ SLEDUJTE, V ČEM DÍTĚ DĚLÁ POKROKY

Pro dítě s dyslexií je úspěch i to, že umí správně zopakovat slyšené slovo nebo část věty. Stejně tak je úspěch, že umí opsat správně slovo nebo větu.

Za pokrok je nutné považovat například i použití pomocného slovesa, i když zatím není ve správném tvaru (don't / doesn't). Každého pokroku si velmi považujte. Učení jazyků je pro děti s dyslexií běh na dlouhou trať.

10. SMYSL MÁ I PŘEDUČOVÁNÍ (například na kroužku)

Při doučování má dítě pocity nedostatečnosti, kdy běží za vlakem, který mu ujíždí. Při „předučování“ se s dítětem předem podíváte na učivo, které se bude probírat. Dítě je pak při hodině lépe zorientované, více motivované a pozornější. Z hodiny si více odnáší.

PS: Učitelé i rodiče mohou snadno obměňovat a doplňovat věty k probírané gramatice dle vlastního uvážení. Do pracovního sešitu lze vložit list s dalšími větami a součástí programu Jazyky bez bariér je nejen prohlížeč, ale i editor pro vkládání dalších vět v mluvené a psané formě včetně obrázků.

Slovo odborníka

Znalost cizího jazyka, v první řadě pak angličtiny - latiny novověku, je v dnešní době pokládána za naprostou samozřejmost. Evropská unie dokonce vydala dokument, v němž deklaruje, jak je důležité, aby děti zvládly v době školní docházky alespoň dva cizí jazyky, aby se z nich stali „Evropané“, kteří se mohou uplatnit na trhu práce v co nejvíce zemích napříč EU. Zdá se nám to logické a pochopitelné, je jasné, že si to doba žádá. Pro žáky s dyslexií (děti i dospělí) však takový požadavek může znamenat mnoho trablů, zoufalství a postupně také ztrátu motivace a nechuť k učení. Ač o dyslexii stále nevíme vše, výzkumy se shodují, že obtíže s ní spojené souvisejí s jazykovými schopnostmi a dovednostmi. Někdy znamená velký boj osvojení českého jazyka v písemné a čtené podobě, natož pak jednoho, či dokonce dvou jazyků cizích. Opakovaně se osvědčuje učit se přímo v zemi, kde se jazykem hovoří, tedy vycestovat, nějaký čas v zemi pobýt a při práci i zábavě hovořit s místními nebo s dalšími žáky a studenty pouze daným jazykem. Je to zcela jiné učení jazyka, než jaké známe ze školy, a zřejmě je pro mnohé jedince s dyslexií velmi účinné. Taková cesta ovšem není pro každého, případně musíme počkat, až děti dorostou do příslušného věku, aby ji mohly uskutečnit. A co se žáky do té doby? Jak zařídit, aby dřív, než odjedou do světa na zkušenou, nebyli učením jazyků zcela otráveni a znechuceni? Pořád se máme co učit a co dohánět, naše způsoby výuky jazyků i učebnice pro toto užívané pro mnohé stále nejsou adekvátní. Přitom kdo řekl, že se musí žáci přizpůsobit učitelům a učebnicím? Nemělo by to být naopak?

Odpovědí na výše uvedené otázky a také nabídkou pomocné ruky žákům s dyslexií při osvojování angličtiny je učebnice, která se Vám právě dostává do ruky. A není to jen učebnice, je to materiál, který je doprovázen dalšími elektronickými učebními podklady. Navíc není statický, ale umí žít a přizpůsobovat se potřebám žáka. Stačí jen trocha invence a podpora ze strany učitelů (tj. vyučujících i rodičů). Každá lekce přináší nové téma, je velmi přehledná, strukturovaná a využívá co nejvíce smyslů, takže naplňuje i stále opakovaný požadavek multimodálního učení. Přitom struktura zůstává stále stejná, což dodává jistotu a umožňuje žákům snadnější orientaci v textu na stránce. Každé téma navíc umožňuje žákům co nejvíce příslušný jazykový problém prozkoumat a vyzkoušet (a tímto umožňuje déle setrvat ve fázi tzv. deklarativního učení, než žáci přistoupí ke zpracování informací formou procedurální, která se pro jedince s dyslexií ukazuje jako problematičtější a složitější). Nemám ráda učení drilem a domnívám se, že „mechanické papouškování“ žáky nic nenaučí. Mnohem důležitější je se žáky přemýšlet o tom, co dělají, a proč a na základě jejich zkušeností a uvědomění si logických souvislostí pak mohou procvičovat a vytvářet si návyky způsobu práce - ať se jedná o jazyk, matematiku nebo jakýkoli jiný výukový problém. A právě to nabízí i předkládaná učebnice. Vysvětluje, poukazuje na souvislosti, témata na sebe plynule navazují - to, co se žáci naučili v minulé lekci, je v další použito jako součást cvičení. Se žáky je možné navzájem učivo porovnávat, všímat si, co se opakuje, co nám to říká, proč se tu daný jev vyskytuje a současně se učíme něco nového a dál se rozvíjíme.

Učebnice tímto způsobem pokrývá většinu základních gramatických jevů, které se hodí pro jednoduché dorozumění a konverzaci. Až vyjedou děti na dovolenou, už se nebudou bát zeptat na trasu, popovídat si s kamarádem na pláži nebo si koupit zmrzlinu. A právě o to jde. Děti potřebují zažít, k čemu jim je cizí jazyk užitečný, a získat zkušenost, že ho zvládají, že umí, že jsou kompetentní a samostatní. Pak budou mít chuť do dalšího učení.

Druhý díl učebnice plynule navazuje na první. Vrací se k základní gramatice, kterou dále rozvíjí. Mimo to zahrnuje veškerá základní témata anglické gramatiky. Projdou-li děti oba díly učebnice, budou bezpochyby zvládat domluvit se v angličtině na konverzační úrovni. Učebnice je velmi pečlivě strukturovaná, pro děti s dyslexií přehledná a informace v ní prezentované jsou poskytovány v přiměřeném množství, aby neděsily, nezahltily, ale naopak motivovaly a podporily děti v zájmu o angličtinu.

Přeji všem žákům i učitelům, kteří s učebnicí budou pracovat, ať je pro ně zdrojem inspirace, zábavy i užitečnou pomůckou, která rozvíjí a obohacuje.

PhDr. Lenka Krejčová, Ph.D.
DYS-centrum® Praha o.s.

1.1 Přítomný čas prostý - oznamovací věty

Přítomný čas prostý tvoříme správným tvarem významového slovesa.

I live on a farm. Já bydlím na farmě.

Ve třetí osobě jednotného čísla přidáváme ke slovesu koncovku **-s**.

She lives on a farm. Ona bydlí na farmě.

Cvičení: Já bydlím na farmě.

I live on a farm.

Já bydlím na farmě.

You live on a farm.

Ty bydlíš na farmě.

He lives on a farm.

On bydlí na farmě.

She lives on a farm.

Ona bydlí na farmě.

It lives on a farm.

Ono žije na farmě. (nějaké zvíře)

We live on a farm.

My bydlíme na farmě.

You live on a farm.

Vy bydlíte na farmě.

They live on a farm.

Oni bydlí na farmě.

Já bydlím na farmě.

Cvičení: On jezdí do školy autobusem.

He takes the bus to school.

On jezdí do školy autobusem.

He visits Scotland every year.

On navštěvuje Skotsko každý rok.

He has a piano lesson on Mondays.

On má hodinu klavíru v pondělí.

Peter walks to school.

Peter chodí pěšky do školy.

My friend likes sports.

Můj kamarád má rád sporty.

Tom lives on a farm.

Tom bydlí na farmě.

Cvičení: Ona jezdí do školy autobusem.

She takes the bus to school.

Ona jezdí do školy autobusem.

She visits Scotland every year.

Ona navštěvuje Skotsko každý rok.

She has a piano lesson on Mondays.

Ona má hodinu klavíru v pondělí.

Anna walks to school.

Anna chodí pěšky do školy.

My sister likes sports.

Moje sestra má ráda sporty.

Laura lives on a farm.

Laura bydlí na farmě.

1.2 Přítomný čas prostý - zápor

Zápor v přítomném čase prostém

tvoríme pomocí **don't** (zkrácené **do not**) a významového slovesa.

I don't live on a farm. Já nebydlím na farmě.

Ve třetí osobě jednotného čísla používáme tvar **doesn't** (zkrácené **does not**)

He doesn't live on a farm. On nebydlí na farmě.

Cvičení: Já nebydlím na farmě.

I don't live on a farm.

Já nebydlím na farmě.

You don't live on a farm.

Ty nebydlíš na farmě.

He doesn't live on a farm.

On nebydlí na farmě.

She doesn't live on a farm.

Ona nebydlí na farmě.

It doesn't live on a farm.

Ono nežije na farmě. (nějaké zvíře)

We don't live on a farm.

My nebydlíme na farmě.

You don't live on a farm.

Vy nebydlíte na farmě.

They don't live on a farm.

Oni nebydlí na farmě.

Já nebydlím na farmě.

do not

don't

does not

doesn't

Cvičení: On nejedí do školy autobusem.

He doesn't take the bus to school.

On nejedí do školy autobusem.

He doesn't visit Scotland every year.

On nenavštěvuje Skotsko každý rok.

He doesn't have a piano lesson on Mondays.

On nemá hodinu klavíru v pondělí.

Peter doesn't walk to school.

Peter nechodí pěšky do školy.

My friend doesn't like sports.

Můj kamarád nemá rád sporty.

Tom doesn't live on a farm.

Tom nebydlí na farmě.

Cvičení: Ona nejedí do školy autobusem.

She doesn't take the bus to school.

Ona nejedí do školy autobusem.

She doesn't visit Scotland every year.

Ona nenavštěvuje Skotsko každý rok.

She doesn't have a piano lesson on Mondays.

Ona nemá hodinu klavíru v pondělí.

Anna doesn't walk to school.

Anna nechodí pěšky do školy.

My sister doesn't like sports.

Moje sestra nemá ráda sporty.

Laura doesn't live on a farm.

Laura nebydlí na farmě.

1.3 Přítomný čas prostý - otázky

Otázky v přítomném čase prostém tvoříme pomocí **do** nebo **does** a významového slovesa. Tázací výrazy s **Wh-** stojí na začátku otázek.

Cvičení: Bydlíte na farmě?

Do you live on a farm?

Bydlíš na farmě?

Does he live on a farm?

Bydlí na farmě? (on)

Does she live on a farm?

Bydlí na farmě? (ona)

Does it live on a farm?

Žije to na farmě? (nějaké zvíře)

Do you live on a farm?

Bydlíte na farmě?

Do they live on a farm?

Bydlí na farmě? (oni)

Bydlíte na farmě?

Cvičení: Jezdí do školy autobusem? (on)

Does he take the bus to school?

Jezdí do školy autobusem?

Does he visit Scotland every year?

Navštěvuje Skotsko každý rok?

Does he have a piano lesson on Mondays?

Má hodinu klavíru v pondělí?

Does Peter walk to school?

Chodí Peter pěšky do školy?

Cvičení: Co, kde, proč?

What do you like?

Co máš rád?

What does your brother like?

Co má tvůj bratr rád?

Where do you play tennis?

Kde hráváš tenis?

Where does she play tennis?

Kde hrává tenis? (ona)

Why do you go there?

Proč tam chodíte?

Why do they go there?

Proč tam chodí? (oni)

Cvičení: Jezdí do školy autobusem? (ona)

Does she take the bus to school?

Jezdí do školy autobusem?

Does she visit Scotland every year?

Navštěvuje Skotsko každý rok?

Does she have a piano lesson on Mondays?

Má hodinu klavíru v pondělí?

Does Anna walk to school?

Chodí Anna pěšky do školy?

1.4 Přítomný čas prostý - krátké odpovědi

V krátkých odpovědích používáme vždy zájmeno a sloveso **do** / **don't** nebo **does** / **doesn't**.

Cvičení: Bydlíte na farmě? Ano, já bydlím.

Do you live on a farm? Yes, I do.

Bydlíš na farmě? Ano, bydlím.

Does he live on a farm? Yes, he does.

Bydlí na farmě? Ano, bydlí. (on)

Does she live on a farm? Yes, she does.

Bydlí na farmě? Ano, bydlí. (ona)

Do you live on a farm? Yes, we do.

Bydlíte na farmě? Ano, bydlíme.

Do they live on a farm? Yes, they do.

Bydlí na farmě? Ano, bydlí. (oni)

Jezdíš do školy autobusem? Ano, já jezdím.

Do you take the bus to school? Yes, I do.

Jezdíš do školy autobusem? Ano, jezdím.

Does Peter take the bus to school? Yes, he does.

Jezdí Peter do školy autobusem? Ano, jezdí.

Does Laura take the bus to school? Yes, she does.

Jezdí Laura do školy autobusem? Ano, jezdí.

Do you take the bus to school? Yes, we do.

Jezdíte do školy autobusem? Ano, jezdíme.

Do your friends take the bus to school? Yes, they do.

Jezdí tvoji přátelé do školy autobusem? Ano, jezdí.

Cvičení: Bydlíte na farmě? Ne, já nebydlím.

Do you live on a farm? No, I don't.

Bydlíš na farmě? Ne, nebydlím.

Does he live on a farm? No, he doesn't.

Bydlí na farmě? Ne, nebydlí. (on)

Does she live on a farm? No, she doesn't.

Bydlí na farmě? Ne, nebydlí. (ona)

Do you live on a farm? No, we don't.

Bydlíte na farmě? Ne, nebydlíme.

Do they live on a farm? No, they don't.

Bydlí na farmě? Ne, nebydlí. (oni)

Cvičení: Jezdíš do školy autobusem? Ne, já nejedím.

Do you take the bus to school? No, I don't.

Jezdíš do školy autobusem? Ne, nejedím.

Does Peter take the bus to school? No, he doesn't.

Jezdí Peter do školy autobusem? Ne, nejedí.

Does Laura take the bus to school? No, she doesn't.

Jezdí Laura do školy autobusem? Ne, nejedí.

Do you take the bus to school? No, we don't.

Jezdíte do školy autobusem? Ne, nejedíme.

Do your friends take the bus to school? No, they don't.

Jezdí tvoji přátelé do školy autobusem? Ne, nejedí.

1.5 Řadové číslovky

Řadové číslovky vyjadřují data, pořadí. První tři jsou nepravidelné:
the first - první, **the second** - druhý, **the third** - třetí.

Ostatní mají koncovku **-th**:

the fourth - čtvrtý, **the fifth** - pátý, **the tenth** - desátý.

Cvičení: Mám narozeniny čtvrtého ledna.

Mám narozeniny 4. ledna.

My birthday is on the fourth of January.

Mám narozeniny čtvrtého ledna.

Your birthday is on the first of January.

Máš narozeniny prvního ledna.

His birthday is on the second of January.

Má narozeniny druhého ledna. (on)

Her birthday is on the third of January.

Má narozeniny třetího ledna. (ona)

Your birthday is on the fifth of January.

Máte narozeniny pátého ledna.

Cvičení: Je prvního ledna.

It's the first of January.

Je prvního ledna.

It's the second of February.

Je druhého února.

It's the third of March.

Je třetího března.

It's the fourth of April.

Je čtvrtého dubna.

It's the fifth of May.

Je pátého května.

1.6 Frekvenční příslovce

Frekvenční příslovce vyjadřují, jak často se něco děje:

always - vždy, **usually / normally** – obvykle, normálně, **often** - často, **sometimes** – někdy, **never** – nikdy.

Ptáme se na ně: **How often.....?** Jak často.... ?

I usually play tennis on Mondays. Obvykle hraji tenis v pondělí.

Ve větách stojí frekvenční příslovce obvykle před významovým slovesem.

Cvičení: Jak často chodíš do kina?

How often do you go to the cinema?

Jak často chodíš do kina?

How often do you watch TV?

Jak často sleduješ televizi?

How often do you eat chocolate?

Jak často jíš čokoládu?

How often do you play football?

Jak často hraješ fotbal?

Jak často chodíš do kina?

Cvičení: Obvykle hraji tenis v pondělí.

I usually play tennis on Mondays.

Obvykle hraji tenis v pondělí.

Do you usually play tennis on Mondays?

Hraješ obvykle tenis v pondělí?

I don't usually play tennis on Mondays.

Já obvykle nehraji tenis v pondělí.

I can usually play tennis on Mondays.

Já mohu obvykle hrát tenis v pondělí.

never	☐	☐	☐	☐	☐	☐
nikdy						
not often	☒	☐	☐	☐	☐	☐
ne často						
sometimes	☒	☒	☐	☐	☐	☐
někdy						
often	☒	☒	☒	☒	☐	☐
často						
usually / normally	☒	☒	☒	☒	☒	☐
obvykle / normálně						
always	☒	☒	☒	☒	☒	☒
vždy						

2.1 Přítomný čas průběhový - oznamovací věty

Přítomný čas průběhový vyjadřuje děje, které probíhají **PRÁVĚ TEĎ**.
Přítomný čas průběhový tvoříme pomocí slovesa **to be** (v plném nebo staženém tvaru) a koncovky **ing** u slovesa významového:
read - **reading**, play - **playing**, do - **doing**.

U některých sloves jsou v pravopisu mírné odlišnosti:

- Když sloveso končí na **-e**, tak **-e** vynecháme a přidáme **ing**:
have - **having**, dance - **dancing**, write - **writing**.
- U některých sloves je naopak poslední písmeno zdvojené:
sit - **sitting**, get - **getting**, swim - **swimming**.

Cvičení: Já se dívám na televizi.

I am watching TV.

I'm watching TV.

Já se dívám na televizi.

You are watching TV.

You're watching TV.

Ty se díváš na televizi.

He is watching TV.

He's watching TV.

On se dívá na televizi.

She is watching TV.

She's watching TV.

Ona se dívá na televizi.

We are watching TV.

We're watching TV.

My se díváme na televizi.

You are watching TV.

You're watching TV.

Vy se díváte na televizi.

They are watching TV.

They're watching TV.

Oni se dívají na televizi.

Já se dívám na televizi.

Cvičení: Já jdu do školy.

I am going to school.

I'm going to school.

Já jdu do školy.

You are going to school.

You're going to school.

Ty jdeš do školy.

Tom is going to school.

Tom's going to school.

Tom jde do školy.

Mary is going to school.

Mary's going to school.

Mary jde do školy.

We are going to school.

We're going to school.

My jdeme do školy.

You are going to school.

You're going to school.

Vy jdete do školy.

They are going to school.

They're going to school.

Oni jdou do školy.

2.2 Přítomný čas průběhový - zápor

Pro vytvoření záporu v přítomném čase průběhovém používáme správný tvar slovesa **to be**, za které přidáme **not**. Angličtina má i stažené tvary.

Cvičení: Já se nedívám na televizi.

Já se nedívám na televizi.

I am not watching TV.

I'm not watching TV.

Já se nedívám na televizi.

You are not watching TV.

You aren't watching TV.

Ty se nedíváš na televizi.

He is not watching TV.

He isn't watching TV.

On se nedívá na televizi.

She is not watching TV.

She isn't watching TV.

Ona se nedívá na televizi.

We are not watching TV.

We aren't watching TV.

My se nedíváme na televizi.

You are not watching TV.

You aren't watching TV.

Vy se nedíváte na televizi.

They are not watching TV.

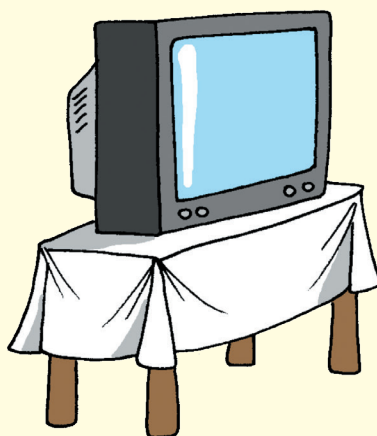
They aren't watching TV.

Oni se nedívají na televizi.

Mary and Tom are not watching TV.

Mary and Tom aren't watching TV.

Mary a Tom se nedívají na televizi.

Cvičení: Já nejdu do školy.

I am not going to school.

I'm not going to school.

Já nejdu do školy.

You are not going to school.

You aren't going to school.

Ty nejdeš do školy.

Tom is not going to school.

Tom isn't going to school.

Tom nejde do školy.

Mary is not going to school.

Mary isn't going to school.

Mary nejde do školy.

We are not going to school.

We aren't going to school.

My nejdeme do školy.

You are not going to school.

You aren't going to school.

Vy nejdete do školy.

They are not going to school.

They aren't going to school.

Oni nejdou do školy.

Mary and Tom are not going to school.

Mary and Tom aren't going to school.

Mary a Tom nejdou do školy.

2.3 Přítomný čas průběhový - otázky

V otázce dáváme sloveso **to be** na začátek věty.
Tázací výrazy **Wh-** dáváme na začátek otázky.

Cvičení: Děláte domácí úkol?

Děláte domácí úkol?

Are you doing your homework?

Děláš domácí úkol?

Is he doing his homework?

Dělá (on) domácí úkol?

Is she doing her homework?

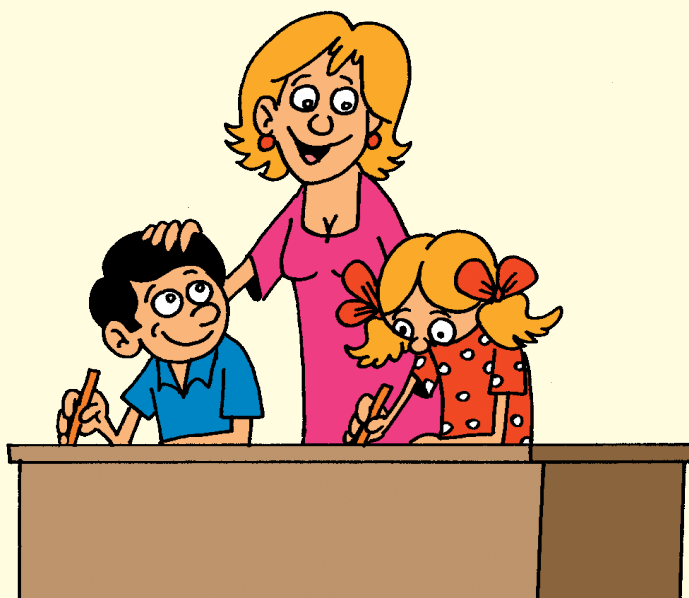
Dělá (ona) domácí úkol?

Are you doing your homework?

Děláte domácí úkol?

Are they doing their homework?

Dělají domácí úkol?

Cvičení: Spíš?

Are you sleeping?

Spíš?

Is Tim sleeping?

Spí Tim?

Is Mandy sleeping?

Spí Mandy?

Are you sleeping?

Spíte?

Are they sleeping?

Spí? (oni)

Cvičení: Kde sedíš? V kuchyni.

Where are you sitting? In the kitchen.

Kde sedíš? V kuchyni.

Where is Peter sitting? In the kitchen.

Kde sedí Peter? V kuchyni.

Where is Alice sitting? In the kitchen.

Kde sedí Alice? V kuchyni.

Where are you sitting? In the kitchen.

Kde sedíte? V kuchyni.

Where are Peter and Alice sitting? In the kitchen.

Kde sedí Peter a Alice? V kuchyni.

Cvičení: Co čteš? Časopis.

What are you reading? A magazine.

Co čteš? Časopis.

What is Bob reading? A magazine.

Co čte Bob? Časopis.

What is Lucy reading? A magazine.

Co čte Lucy? Časopis.

What are you reading? A magazine.

Co čtete? Časopis.

What are Bob and Lucy reading? A magazine.

Co čtou Bob a Lucy? Časopis.

2.4 Přítomný čas průběhový - krátké odpovědi

V krátkých kladných odpovědích vždy používáme plné tvary.

Are you doing your homework? Yes, I am.

Děláš domácí úkol? Ano, já dělám.

Cvičení: Děláš domácí úkol? Ano, já dělám.

Are you doing your homework? Yes, I am.

Děláš domácí úkol? Ano, dělám.

Is he doing his homework? Yes, he is.

Dělá (on) domácí úkol? Ano, dělá.

Is she doing her homework? Yes, she is.

Dělá (ona) domácí úkol? Ano, dělá.

Are you doing your homework? Yes, we are.

Děláte domácí úkol? Ano, děláme.

Are they doing their homework? Yes, they are.

Dělají (oni) domácí úkol? Ano, dělají.

Cvičení: Sedíš v kuchyni? Ano, já sedím.

Are you sitting in the kitchen? Yes, I am.

Sedíš v kuchyni? Ano, sedím.

Is Peter sitting in the kitchen? Yes, he is.

Sedí Peter v kuchyni? Ano, sedí.

Is Mary sitting in the kitchen? Yes, she is.

Sedí Mary v kuchyni? Ano, sedí.

Are you sitting in the kitchen? Yes, we are.

Sedíte v kuchyni? Ano, sedíme.

Are Peter and Mary sitting in the kitchen? Yes, they are.

Sedí Peter a Mary v kuchyni? Ano, sedí.

V krátkých záporných odpovědích používáme stažené tvary.

Is she doing her homework? No, she isn't.

Dělá (ona) domácí úkol? Ne, nedělá.

Cvičení: Čteš časopis? Ne, já nečtu.

Are you reading a magazine? No, I'm not.

Čteš časopis? Ne, nečtu.

Is he reading a magazine? No, he isn't.

Čte (on) časopis? Ne, nečte.

Is she reading a magazine? No, she isn't.

Čte (ona) časopis? Ne, nečte.

Are you reading a magazine? No, we aren't.

Čtete časopis? Ne, nečteme.

Are they reading a magazine? No, they aren't.

Čtou (oni) časopis? Ne, nečtou.

Cvičení: Spíš? Ne, já nespím.

Are you sleeping? No, I'm not.

Spíš? Ne, nespím.

Is Tim sleeping? No, he isn't.

Spí Tim? Ne, nespí.

Is Mandy sleeping? No, she isn't.

Spí Mandy? Ne, nespí.

Are you sleeping? No, we aren't.

Spíte? Ne, nespíme.

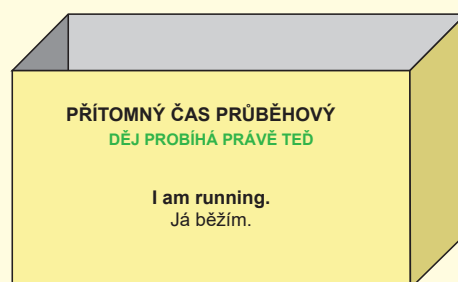
Are Tim and Mandy sleeping? No, they aren't.

Spí Tim a Mandy? Ne, nespí.

2.5 Přítomný čas průběhový

Přítomný čas průběhový používáme k vyjádření dějů, KTERÉ PROBÍHAJÍ PRÁVĚ TEĎ.

Často se pojí s výrazy **at the moment** - momentálně, **now** - teď.

Cvičení: Já běžím.

I am running now.

Já běžím.

You are running now.

Ty běžíš.

He is running now.

On běží.

She is running now.

Ona běží.

It is running now.

Ono běží.

V praxi se nepoužívá.

We are running now.

My běžíme.

You are running now.

Vy běžíte.

They are running now.

Oni běží.

Přítomný čas prostý

Přítomný čas prostý používáme k vyjádření dějů,
KTERÉ SE PRAVIDELNĚ OPAKUJÍ.

Často se pojí s výrazy **every day** - každý den, **every morning** - každé ráno,
every Sunday - každou neděli apod.

Cvičení: Já běhám každé ráno.

I run every morning.

Já běhám každé ráno.

You run every morning.

Ty běháš každé ráno.

He runs every morning.

On běhá každé ráno.

She runs every morning.

Ona běhá každé ráno.

It runs every morning.

Ono běhá každé ráno.

V praxi se nepoužívá.

We run every morning .

My běháme každé ráno.

You run every morning.

Vy běháte každé ráno.

They run every morning.

Oni běhají každé ráno.

2.6 Zájmena v podmětném a předmětném tvaru

Cvičení: Vidím ho.

I see him.

Vidím ho.

I see her.

Vidím ji.

I see you.

Vidím tě.

I see it.

Vidím to.

I see you.

Vidím vás.

I see them.

Vidím je.

Cvičení: To je pro mne.

It is for me.

To je pro mne.

It is for you.

To je pro tebe.

It is for him.

To je pro něj.

It is for her.

To je pro ni.

It is for us.

To je pro nás.

It is for you.

To je pro vás.

It is for them.

To je pro ně.

Podmět	Předmět
I	me
you	you
he	him
she	her
it	it
we	us
you	you
they	them

2.7 Sloveso must

Must používáme, když je něco nezbytně nutné.
A pozor - ve třetí osobě po **he, she, it** nepřidáváme koncovku **-s**.

Cvičení: Musím vstávat.

I must get up.

Já musím vstávat.

You must get up.

Ty musíš vstávat.

He must get up.

On musí vstávat.

She must get up.

Ona musí vstávat.

We must get up.

My musíme vstávat.

You must get up.

Vy musíte vstávat.

They must get up.

Oni musí vstávat.

Cvičení: On musí zůstat doma.

He must stay at home.

On musí zůstat doma.

My brother must clean his room.

Můj bratr si musí uklidit pokoj.

She must stay at home.

Ona musí zůstat doma.

My sister must clean her room.

Moje sestra si musí uklidit pokoj.

3.1 Minulý čas prostý slovesa **to be**

Minulý čas slovesa **to be** používáme, když mluvíme o tom, že něco bylo včera nebo někdo byl někde minulý týden apod.

Používáme tvary **was / were**. V angličtině dívka i chlapec řeknou **I was**.

Cvičení: Byla jsem na horách minulý týden.

I was in the mountains last week.

Já jsem byla na horách minulý týden.

You were in the mountains last week.

Ty jsi byl na horách minulý týden.

He was in the mountains last week.

On byl na horách minulý týden.

She was in the mountains last week.

Ona byla na horách minulý týden.

We were in the mountains last week.

My jsme byli na horách minulý týden.

You were in the mountains last week.

Vy jste byli na horách minulý týden.

They were in the mountains last week.

Oni byli na horách minulý týden.

Byla jsem na horách
minulý týden.

Cvičení: Byl jsem nemocný.

I was ill.

Já jsem byl nemocný.

I was at school yesterday.

Já jsem byla ve škole včera.

I was on holiday last Monday.

Já jsem byla na prázdninách minulé pondělí.

I was in London last Wednesday.

Já jsem byl v Londýně minulou středu.

Cvičení: On byl nemocný.

He was ill.

On byl nemocný.

He was at school yesterday.

On byl ve škole včera.

Paul was on holiday last Monday.

Paul byl na prázdninách minulé pondělí.

Tim was in London last Wednesday.

Tim byl v Londýně minulou středu.

Cvičení: Ona byla nemocná.

She was ill.

Ona byla nemocná.

She was at school yesterday.

Ona byla ve škole včera.

Alice was on holiday last Monday.

Alice byla na prázdninách minulé pondělí.

Anna was in London last Wednesday.

Anna byla v Londýně minulou středu.

3.2 Minulý čas prostý slovesa **to be** - zápor

Zápor slovesa **to be** v minulém čase tvoříme pomocí **not** za slovesem.
Používáme i zkrácené tvary **wasn't**, **weren't**.

Cvičení: Nebyl jsem na horách minulý týden.

I was not in the mountains last week.

I wasn't in the mountains last week.

Já jsem nebyl na horách minulý týden.

You were not in the mountains last week.

You weren't in the mountains last week.

Ty jsi nebyl na horách minulý týden.

He was not in the mountains last week.

He wasn't in the mountains last week.

On nebyl na horách minulý týden.

She was not in the mountains last week.

She wasn't in the mountains last week.

Ona nebyla na horách minulý týden.

We were not in the mountains last week.

We weren't in the mountains last week.

My jsme nebyli na horách minulý týden.

You were not in the mountains last week.

You weren't in the mountains last week.

Vy jste nebyli na horách minulý týden.

They were not in the mountains last week.

They weren't in the mountains last week.

Oni nebyli na horách minulý týden.

**Nebyl jsem na horách
minulý týden.**

Cvičení: Já jsem nebyl nemocný.

I wasn't ill.

Já jsem nebyl nemocný.

I wasn't at school yesterday.

Já jsem nebyla ve škole včera.

I wasn't on holiday last Monday.

Já jsem nebyl na prázdninách minulé pondělí.

I wasn't in London last Tuesday.

Já jsem nebyla v Londýně minulé úterý.

Cvičení: On nebyl nemocný.

He wasn't ill.

On nebyl nemocný.

He wasn't at school yesterday.

On nebyl ve škole včera.

Paul wasn't on holiday last Monday.

Paul nebyl na prázdninách minulé pondělí.

Cvičení: Ona nebyla nemocná.

She wasn't ill.

Ona nebyla nemocná.

She wasn't at school yesterday.

Ona nebyla ve škole včera.

Alice wasn't on holiday last Monday.

Alice nebyla na prázdninách minulé pondělí.

3.3 Minulý čas prostý slovesa **to be** - otázky

V otázce dáváme správný tvar slovesa **to be** na začátek věty.
Tázací výrazy s **Wh-** stojí na začátku otázek.

Cvičení: Byli jste na horách minulý týden?

Were you in the mountains last week?

Byl jsi na horách minulý týden?

Was he in the mountains last week?

Byl na horách minulý týden?

Was she in the mountains last week?

Byla na horách minulý týden?

Were you in the mountains last week?

Byli jste na horách minulý týden?

Were they in the mountains last week?

Byli na horách minulý týden?

Cvičení: Byl nemocný? (on)

Was he ill?

Byl nemocný?

Was he at school yesterday?

Byl ve škole včera?

Was Paul on holiday last Monday?

Byl Paul na prázdninách minulého pondělí?

Where was Tim last Tuesday? He was in London.

Kde byl Tim minulého úterý? Byl v Londýně.

Cvičení: Byl jsi doma včera večer?

Were you at home yesterday evening?

Byl jsi doma včera večer?

Were you at the cinema on Friday?

Byli jste v kině v pátek?

Were they in England two years ago?

Byli v Anglii před dvěma lety?

Were you ill last week?

Byla jsi nemocná minulý týden?

Where were you last week?

Kde jsi byl minulý týden?

When were you in the mountains?

Kdy jsi byla na horách?

Cvičení: Byla nemocná? (ona)

Was she ill?

Byla nemocná?

Was she at school yesterday?

Byla ve škole včera?

Was Alice on holiday last Monday?

Byla Alice na prázdninách minulé pondělí?

Where was Anna last Wednesday? She was in London.

Kde byla Anna minulou středu? Byla v Londýně.

3.4 Minulý čas slovesa **to be** - krátké odpovědi

V krátkých odpovědích používáme vždy zájmeno a sloveso **was / wasn't** nebo **were / weren't**.

Cvičení: Ano, já jsem byla.

Were you in the mountains last week? Yes, I was.

Byla jsi na horách minulý týden? Ano, byla jsem.

Was he in the mountains last week? Yes, he was.

Byl na horách minulý týden? Ano, byl.

Was she in the mountains last week? Yes, she was.

Byla na horách minulý týden? Ano, byla.

Were you in the mountains last week? Yes, we were.

Byli jste na horách minulý týden? Ano, byli jsme.

Were they in the mountains last week? Yes, they were.

Byli na horách minulý týden? Ano, byli.

Ano, já jsem byla.

Ne, já jsem nebyl.

Cvičení: Byl jsi nemocný? Ano, já jsem byl.

Were you ill? Yes, I was.

Byl jsi nemocný? Ano, byl jsem.

Was he ill? Yes, he was.

Byl nemocný? Ano, byl.

Was she ill? Yes, she was.

Byla nemocná? Ano, byla.

Were you ill? Yes, we were.

Byli jste nemocní? Ano, byli jsme.

Were your friends ill? Yes, they were.

Byli tvoji kamarádi nemocní? Ano, byli.

Cvičení: Ne, já jsem nebyl.

Were you in the mountains last week? No, I wasn't.

Byl jsi na horách minulý týden? Ne, nebyl jsem.

Was he in the mountains last week? No, he wasn't.

Byl na horách minulý týden? Ne, nebyl.

Was she in the mountains last week? No, she wasn't.

Byla na horách minulý týden? Ne, nebyla.

Were you in the mountains last week? No, we weren't.

Byli jste na horách minulý týden? Ne, nebyli jsme.

Were they in the mountains last week? No, they weren't.

Byli na horách minulý týden? Ne, nebyli.

Cvičení: Byla jsi nemocná? Ne, já jsem nebyla.

Were you ill? No, I wasn't.

Byla jsi nemocná? Ne, nebyla jsem.

Was he ill? No, he wasn't.

Byl nemocný? Ne, nebyl.

Was Jeremy ill? No, he wasn't.

Byl Jeremy nemocný? Ne, nebyl.

Was she ill? No, she wasn't.

Byla nemocná? Ne, nebyla.

Was Sally ill? No, she wasn't.

Byla Sally nemocná? Ne, nebyla.

Were you ill? No, we weren't.

Byli jste nemocní? Ne, nebyli jsme.

Were your friends ill? No, they weren't.

Byli tvoji kamarádi nemocní? Ne, nebyli.

3.5 Minulý čas prostý - pravidelná slovesa

Minulý čas prostý používáme k vyjádření minulosti.

Minulý čas tvoříme přidáním koncovky **-ed** k významovému slovesu.

Všechny osoby mají stejný tvar.

U některých sloves jsou v pravopisu mírné odlišnosti.

- Když sloveso končí na **-e**, přidáme pouze **-d**: **close - closed**.
- Některá slovesa zdvojují koncovou souhlásku a pak se teprve přidá **-ed**: **stop - stopped, rob - robbed, travel - travelled**.
- Když sloveso končí na **-y**, tak se změní na **-i** a přidá se **-ed**: **study - studied, carry - carried**.

Cvičení: Cestovala jsem vlakem.

I travelled by train.

Já jsem cestovala vlakem.

You travelled by train.

Ty jsi cestoval vlakem.

He travelled by train.

On cestoval vlakem.

She travelled by train.

Ona cestovala vlakem.

We travelled by train.

My jsme cestovali vlakem.

You travelled by train.

Vy jste cestovali vlakem.

They travelled by train.

Oni cestovali vlakem.

Cestovala jsem vlakem.

Cvičení: Zůstal jsem v posteli.

I stayed in bed for three days.

Já jsem zůstal v posteli tři dny.

You stayed in bed for three days.

Ty jsi zůstal v posteli tři dny.

He stayed in bed for three days.

On zůstal v posteli tři dny.

She stayed in bed for three days.

Ona zůstala v posteli tři dny.

We stayed in bed for three days.

My jsme zůstali v posteli tři dny.

You stayed in bed for three days.

Vy jste zůstali v posteli tři dny.

They stayed in bed for three days.

Oni zůstali v posteli tři dny.

Cvičení: Zavřela jsem knihu.

I closed a book.

Já jsem zavřela knihu.

He closed a book.

On zavřel knihu.

She closed a book.

Ona zavřela knihu.

They closed a book.

Oni zavřeli knihu.

3.6 Minulý čas prostý - zápor

Zápor v minulém čase prostém tvoříme pomocí **didn't** (zkrácené **did not**) a významového slovesa v základním tvaru. Všechny osoby mají stejný tvar.

Cvičení: Necestoval jsem vlakem.

I didn't travel by train.

Já jsem necestoval vlakem.

You didn't travel by train.

Ty jsi necestoval vlakem.

He didn't travel by train.

On necestoval vlakem.

She didn't travel by train.

Ona necestovala vlakem.

We didn't travel by train.

My jsme necestovali vlakem.

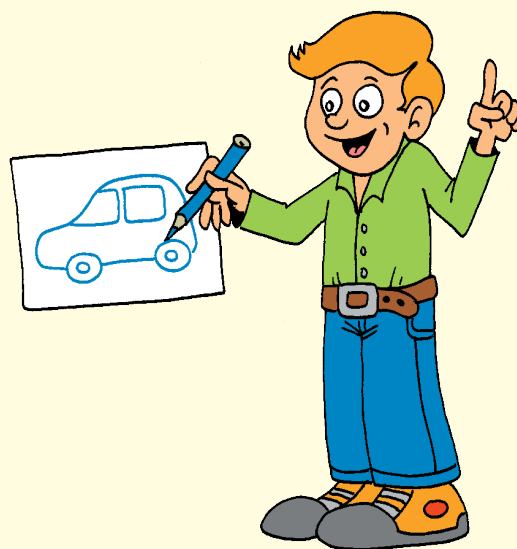
You didn't travel by train.

Vy jste necestovali vlakem.

They didn't travel by train.

Oni necestovali vlakem.

Necestoval jsem vlakem.

Cvičení: Nezůstal jsem v posteli.

I didn't stay in bed for three days.

Já jsem nezůstal v posteli tři dny.

You didn't stay in bed for three days.

Ty jsi nezůstal v posteli tři dny.

He didn't stay in bed for three days.

On nezůstal v posteli tři dny.

She didn't stay in bed for three days.

Ona nezůstala v posteli tři dny.

We didn't stay in bed for three days.

My jsme nezůstali v posteli tři dny.

You didn't stay in bed for three days.

Vy jste nezůstali v posteli tři dny.

They didn't stay in bed for three days.

Oni nezůstali v posteli tři dny.

Cvičení: Nezavřela jsem knihu.

I didn't close a book.

Já jsem nezavřela knihu.

He didn't close a book.

On nezavřel knihu.

She didn't close a book.

Ona nezavřela knihu.

They didn't close a book.

Oni nezavřeli knihu.

3.7 Minulý čas prostý - nepravidelná slovesa

Mnoho sloves je nepravidelných, jejich tvary minulého času se musíme naučit a jsou pro všechny osoby stejné. Jako například: **go - went** - šel, **write - wrote** - psal, **have - had** - měl.

Cvičení: Jel jsem do Anglie.

I went to England.

Já jsem jel do Anglie.

You went to England.

Ty jsi jel do Anglie.

He went to England.

On jel do Anglie.

She went to England.

Ona jela do Anglie.

We went to England.

My jsme jeli do Anglie.

You went to England.

Vy jste jeli do Anglie.

They went to England.

Oni jeli do Anglie.

Jel jsem do Anglie.

Cvičení: On napsal dopis.

He wrote a letter.

On napsal dopis.

Patrick wrote a letter.

Patrick napsal dopis.

She wrote a letter.

Ona napsala dopis.

Alice wrote a letter.

Alice napsala dopis.

MINULÝ ČAS PROSTÝ VYJADŘUJE MINULOST

I was in the mountains last week.
Já jsem byla na horách minulý týden.

I travelled by train.
Já jsem cestovala vlakem.

I went to England.
Já jsem jel do Anglie.

Zápor v minulém čase prostém u nepravidelných sloves tvoříme pomocí **didn't** (zkrácené **did not**) a významového slovesa v základním tvaru. Všechny osoby mají stejný tvar.

Cvičení: Nejel jsem do Anglie.

I didn't go to England.

Já jsem nejel do Anglie.

You didn't go to England.

Ty jsi nejel do Anglie.

He didn't go to England.

On nejel do Anglie.

She didn't go to England.

Ona nejela do Anglie.

We didn't go to England.

My jsme nejeli do Anglie.

You didn't go to England.

Vy jste nejeli do Anglie.

They didn't go to England.

Oni nejeli do Anglie.

Cvičení: On nenapsal dopis.

He didn't write a letter.

On nenapsal dopis.

Patrick didn't write a letter.

Patrick nenapsal dopis.

She didn't write a letter.

Ona nenapsala dopis.

Alice didn't write a letter.

Alice nenapsala dopis.

3.8 Minulý čas prostý - otázky

Otázky v minulém čase prostém tvoříme pomocí tvaru **did** a infinitivu slovesa. Slovesa nepravidelná jsou v základním tvaru:

Did you go to England? Jeli jste do Anglie?

Slovesa pravidelná nemají koncovku **-ed**:

Did you travel to England? Cestovali jste do Anglie?

Cvičení: Jeli jste do Anglie?

Did you go to England?

Jel jsi do Anglie?

Did he go to England?

Jel do Anglie?

Did she go to England?

Jela do Anglie?

Did you go to England?

Jeli jste do Anglie?

Did they go to England?

Jeli do Anglie?

Jeli jste do Anglie?

Cvičení: Napsal dopis?

Did he write a letter?

Napsal dopis?

Did Patrick write a letter?

Napsal Patrick dopis?

Did she write a letter?

Napsala dopis?

Did Alice write a letter?

Napsala Alice dopis?

Cvičení: Cestovali jste vlakem?

Did you travel by train?

Cestoval jsi vlakem?

Did he travel by train?

Cestoval vlakem?

Did Colin travel by train?

Cestoval Colin vlakem?

Did she travel by train?

Cestovala vlakem?

Did Brenda travel by train?

Cestovala Brenda vlakem?

Did you travel by train?

Cestovali jste vlakem?

Did they travel by train?

Cestovali vlakem?

Cvičení: Zůstal v posteli?

Did he stay in bed for three days?

Zůstal v posteli tři dny?

Did John stay in bed for three days?

Zůstal John v posteli tři dny?

Did she stay in bed for three days?

Zůstala v posteli tři dny?

Did Sue stay in bed for three days?

Zůstala Sue v posteli tři dny?

3.9 Minulý čas prostý - krátké odpovědi

V krátkých odpovědích používáme vždy zájmeno a sloveso **did** / **didn't**.

Cvičení: Ano, já jsem jel.

Ano, já jsem jel.

Ne, já jsem nejel.

Did you go to England? Yes, I did.

Jel jsi do Anglie? Ano, jel jsem.

Did he go to England? Yes, he did.

Jel do Anglie? Ano, jel.

Did she go to England? Yes, she did.

Jela do Anglie? Ano, jela.

Did you go to England? Yes, we did.

Jeli jste do Anglie? Ano, jeli jsme.

Did they go to England? Yes, they did.

Jeli do Anglie? Ano, jeli.

Cvičení: Ne, necestoval jsem.

Did you travel by train? No, I didn't.

Cestoval jsi vlakem? Ne, necestoval jsem.

Did he travel by train? No, he didn't.

Cestoval vlakem? Ne, necestoval.

Did she travel by train? No, she didn't.

Cestovala vlakem? Ne, necestovala.

Did you travel by train? No, we didn't.

Cestovali jste vlakem? Ne, necestovali jsme.

Did they travel by train? No, they didn't.

Cestovali vlakem? Ne, necestovali.

3.10 Minulý čas prostý - otázky **Wh-**

Tázací výrazy s **Wh-** stojí na začátku otázek.

When did you go to London? Kdy jste jeli do Londýna?

Pokud je tázací výraz zároveň i podmět, tak je tvar slovesa v minulém čase.

Who went to London? Kdo jel do Londýna?

Cvičení: Kdy jste jeli do Londýna?

When did you go to London?

Kdy jsi jel do Londýna?

When did he go to London?

Kdy jel do Londýna?

When did they go to London?

Kdy jeli do Londýna?

Cvičení: Co jste dělali v Londýně?

What did you do in London?

Co jsi dělal v Londýně?

What did she do in London?

Co dělala v Londýně?

What did they do in London?

Co dělali v Londýně?

Cvičení: Kdo jel do Londýna?

Who went to London?

Kdo jel do Londýna?

Who stayed at home?

Kdo zůstal doma?

Who didn't go to London?

Kdo nejel do Londýna?

4.1 Počítatelná podstatná jména

Podstatná jména v angličtině dělíme na počítatelná a nepočítatelná. Počítatelná podstatná jména jsou například: jedno jablko, dva banány, tři pomeranče. Počítatelná podstatná jména mají jednotné i množné číslo.

Cvičení: Pět vajíček.

an egg
vajíčko

five eggs
5 vajíček

an apple
jablko

ten apples
10 jablek

a banana
banán

four bananas
4 banány

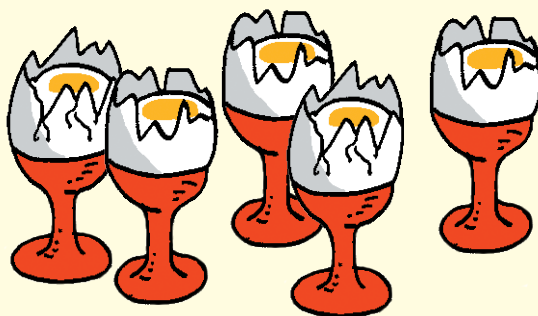
a chicken
kuře

two chickens
2 kuřata

a sausage
párek

six sausages
6 párků

pět vajíček

Nepočítatelná podstatná jména

Nepočítatelná podstatná jména se často sypou, tečou a mažou.
(Sype se např. cukr, teče mléko, maže se máslo. V teple se maže i sýr a čokoláda.) Nepočítatelná podstatná jména nemají množné číslo.

Cvičení: Sýr.

sýr

cheese

sýr

chocolate

čokoláda

butter

máslo

sugar

cukr

pasta

těstoviny

rice

rýže

lemonade

limonáda

tea

čaj

milk

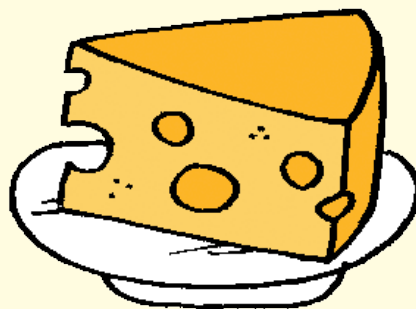
mléko

water

voda

orange juice

pomerančový džus

4.2 Some a neurčitý člen a / an

Neurčitý člen **a / an** stojí před počítatelnými podstatnými jmény v jednotném čísle a můžeme jej překládat jako jeden / nějaký:

a banana - jeden banán / nějaký banán,

an orange - jeden pomeranč / nějaký pomeranč.

Cvičení: Banán.

a banana
nějaký banán

a chicken
nějaké kuře

a sausage
nějaký párek

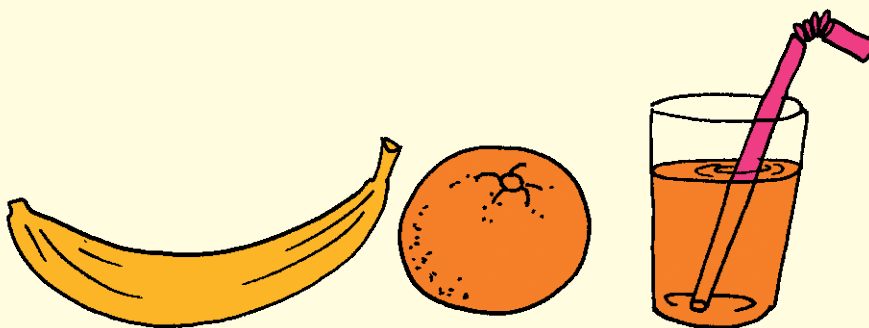
a tomato
nějaké rajče

a nut
nějaký ořech

a potato
nějaká brambora

a mushroom
nějaká houba

Banán, pomeranč a džus.

Cvičení: Pomeranč.

an orange
nějaký pomeranč

an egg
nějaké vejce

an onion
nějaká cibule

an apple
nějaké jablko

Před nepočítatelnými podstatnými jmény nemůže stát neurčitý člen **a / an**.
K vyjádření neurčitého množství použijeme **some**:

some juice - nějaký džus.

Some používáme také před množným číslem počítatelných podstatných jmen:
some tomatoes - nějaká rajčata.

Cvičení: Někaký džus.

We need some juice.

Potřebujeme nějaký džus.

We need some cheese.

Potřebujeme nějaký sýr.

We need some rice.

Potřebujeme nějakou rýži.

We need some chocolate.

Potřebujeme nějakou čokoládu.

We need some bread.

Potřebujeme nějaký chléb.

Cvičení: Někaká rajčata.

We need some tomatoes.

Potřebujeme nějaká rajčata.

We need some bananas.

Potřebujeme nějaké banány.

We need some sausages.

Potřebujeme nějaké párky.

We need some eggs.

Potřebujeme nějaká vejce.

We need some onions.

Potřebujeme nějaké cibule.

4.3 Some / any

Some se používá v kladných větách před počitatelnými i nepočitatelnými podstatnými jmény.

Any se používá ve větách záporných a v otázkách.

Cvičení: Já mám nějaké knížky.

I have got some books.

Já mám nějaké knížky.

I have got some apples.

Mám nějaká jablka.

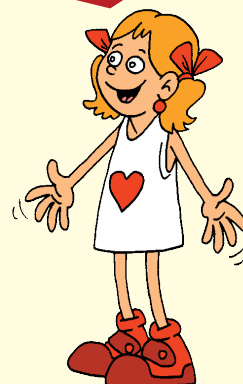
I have got some milk.

Mám nějaké mléko.

Já mám nějaké knížky.

Já nemám žádné knížky.

Cvičení: Já nemám žádné knížky.

I haven't got any books.

Já nemám žádné knížky.

I haven't got any apples.

Nemám žádná jablka.

I haven't got any milk.

Nemám žádné mléko.

Cvičení: Máš nějaké knížky?

Have you got any books?

Máš nějaké knížky?

Have you got any apples?

Máš nějaká jablka?

Have you got any milk?

Máš nějaké mléko?

Have you got any fruit?

Máš nějaké ovoce?

4.4 How much...? How many...?

How many použijeme, když se ptáme na množství počitatelných podstatných jmen.

How much použijeme, když se ptáme na množství nepočitatelných podstatných jmen.

Cvičení: Kolik vajec chceš?

How many eggs do you want?

Kolik vajec chceš?

How many apples do you want?

Kolik jablek chceš?

How many books do you want?

Kolik knih chceš?

How many potatoes do you want?

Kolik brambor chceš?

How many oranges do you want?

Kolik pomerančů chceš?

How many bananas do you want?

Kolik banánů chceš?

Cvičení: Kolik sýra chceš?

How much cheese do you want?

Kolik sýra chceš?

How much water do you want?

Kolik vody chceš?

How much money do you want?

Kolik peněz chceš?

How much pasta do you want?

Kolik těstovin chceš?

4.5 Určitý člen **the**

Určitý člen **the** užíváme, když je zřejmé, o které osobě nebo věci hovoříme. **The** používáme pro číslo jednotné i množné u počítatelných podstatných jmen: **the book** - ta kniha, **the books** - ty knihy. **The** také používáme pro nepočítatelná podstatná jména: **the milk** - to mléko.

Cvičení: Oloupej to jablko.

Peel the apple.

Oloupej to jablko.

Taste the banana.

Ochutnej ten banán.

Cut the cake.

Rozkrájej ten dort.

Oloupej to jablko.

Cvičení: Oloupej ta jablka.

Peel the apples.

Oloupej ta jablka.

Boil the potatoes.

Uvař ty brambory.

Cut the cakes.

Rozkrájej ty dorty.

Cvičení: Ochutnej ten čaj.

Taste the tea.

Ochutnej ten čaj.

Boil the water.

Uvař tu vodu.

Slice the bread.

Nakrájej na plátky ten chléb.

4.6 Malé množství - a little / a few

U nepočitatelných podstatných jmen označíme malé množství výrazem **a little** - trochu:

a little milk - trochu mléka.

U počitatelných podstatných jmen v množném čísle označíme malé množství **a few** - několik:

a few potatoes - několik brambor.

Cvičení: Trochu mléka.

a little milk
trochu mléka

a little salt
trochu soli

a little money
trochu peněz

a little butter
trochu másla

a little oil
trochu oleje

Trochu mléka
a několik brambor.

Cvičení: Několik brambor.

a few potatoes
několik brambor

a few apples
několik jablek

a few mushrooms
několik hub

a few onions
několik cibulí

a few tomatoes
několik rajčat

5.1 How - otázky

How používáme ve spojení s přídavným jménem, když zjišťujeme rozměr něčeho.

Cvičení: Jak dlouhý je tento pes?

How long is this dog?

Jak dlouhý je tento pes?

It's forty centimeters long.

Je 40 centimetrů dlouhý.

How long is this river?

Jak dlouhá je tato řeka?

It's five hundred kilometers long.

Je 500 kilometrů dlouhá.

How long is this tunnel?

Jak dlouhý je tento tunel?

It's one kilometre long.

Je 1 kilometr dlouhý.

Cvičení: Jak vysoká je tato budova?

How high is this building?

Jak vysoká je tato budova?

It's twenty meters high.

Je 20 metrů vysoká.

How high is this tree?

Jak vysoký je tento strom?

It's one metre high.

Je 1 metr vysoký.

Cvičení: Jak hluboká je tato řeka?

How deep is this river?

Jak hluboká je tato řeka?

It's two meters deep.

Je 2 metry hluboká.

How deep is this ocean?

Jak hluboký je tento oceán?

It's two kilometres deep.

Je 2 kilometry hluboký.

How deep is this lake?

Jak hluboké je toto jezero?

It's five metres deep.

Je 5 metrů hluboké.

Cvičení: Jak široký je tento kanál?

How wide is this canal?

Jak široký je tento kanál?

It's eight metres wide.

Je 8 metrů široký.

How wide is this river?

Jak široká je tato řeka?

It's five metres wide.

Je 5 metrů široká.

How wide is this street?

Jak široká je tato ulice?

It's four metres wide.

Je 4 metry široká.

5.2 Stupňování přídavných jmen - 2. stupeň

Druhý stupeň u krátkých přídavných jmen tvoříme přidáním koncovky **-er**.

- K přídavným jménům, která končí na **-e**, přidáme pouze **-r**:

large - larger - rozsáhlejší, **wide - wider** - širší.

- Některá přídavná jména mají zdvojenou souhlásku:

hot - hotter - teplejší, **big - bigger** - větší.

- Když přídavné jméno končí na **-y**, tak se mění na **-i**:

dirty - dirtier - špinavější, **happy - happier** - šťastnější.

Cvičení: Dlouhý - delší.

long - longer

dlouhý - delší

small - smaller

malý - menší

large - larger

rozsáhlý - rozsáhlejší

nice - nicer

hezký - hezčí

dirty - dirtier

špinavý - špinavější

happy - happier

šťastný - šťastnější

dlouhý

delší

Cvičení: Delší než.

longer than

delší než

nicer than

hezčí než

older than

starší než

Když chceme porovnat dvě věci nebo osoby, použijeme **than** - než.

5.3 Stupňování přídavných jmen - 3. stupeň

Třetí stupeň u krátkých přídavných jmen tvoříme pomocí určitého členu **the** a přidáním koncovky **-est**. I ve třetím stupni platí pravopisné změny.

Cvičení: Nejdelší.

nejdelší

long - longer - the longest

dlouhý - delší - nejdelší

small - smaller - the smallest

malý - menší - nejmenší

large - larger - the largest

rozsáhlý - rozsáhlejší - nejrozsáhlejší

nice - nicer - the nicest

hezký - hezčí - nejhezčí

dirty - dirtier - the dirtiest

špinavý - špinavější - nejšpinavější

happy - happier - the happiest

šťastný - šťastnější - nejšťastnější

big - bigger - the biggest

velký - větší - největší

cold - colder - the coldest

chladný - chladnější - nejchladnější

Cvičení: Kratší než.

shorter than

kratší než

taller than

vyšší než

wider than

širší než

5.4 Nepravidelné stupňování

Přídavná jména **good, bad, far** (dobrý, špatný, vzdálený) se stupňují nepravidelně a musíme si je pamatovat.

1. stupeň	2. stupeň	3. stupeň
good dobrý	better lepší	the best nejlepší
bad špatný	worse horší	the worst nejhorší
far vzdálený	further vzdálenější	the furthest nejvzdálenější

Cvičení: Dobrý - lepší - nejlepší.

Vanilla ice cream is good.

Vanilková zmrzlina je dobrá.

Strawberry ice cream is better.

Jahodová zmrzlina je lepší.

Chocolate ice cream is the best.

Čokoládová zmrzlina je nejlepší.

Wind is bad.

Vitr je špatný.

A storm is worse.

Bouře je horší.

A tornado is the worst.

Tornádo je nejhorší.

The Moon is far.

Měsíc je vzdálený.

Mars is further.

Mars je vzdálenější.

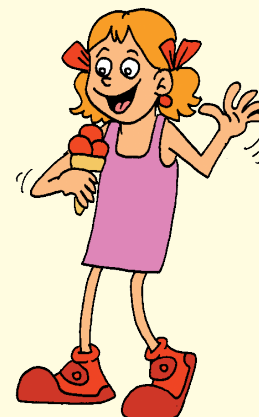
The Sun is the furthest.

Slunce je nejvzdálenější.

dobrý

lepší

nejlepší

5.5 Stupňování - more / most

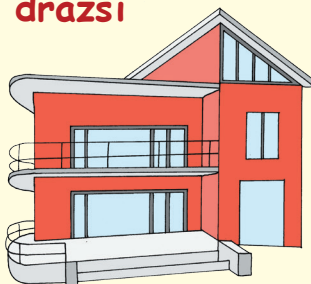
Víceslabičná přídavná jména se stupňují pomocí **more** ve 2. stupni a **the most** ve 3. stupni.

Cvičení: Drahý - dražší - nejdražší.

drahý

dražší

nejdražší

expensive - more expensive - the most expensive

drahý - dražší - nejdražší

interesting - more interesting - the most interesting

zajímavý - zajímavější - nejzajímavější

beautiful - more beautiful - the most beautiful

krásný - krásnější - nejkrásnější

difficult - more difficult - the most difficult

obtížný - obtížnější - nejobtížnější

delicious - more delicious - the most delicious

chutný - chutnější - nejchutnější

boring - more boring - the most boring

nudný - nudnější - nejnudnější

intelligent - more intelligent - the most intelligent

intelligentní - inteligentnější - nejinteligentnější

gorgeous - more gorgeous - the most gorgeous

nádherný - nádhernější - nejnádhernější

useful - more useful - the most useful

užitečný - užitečnější - nejužitečnější

5.6 As... as

Jsou-li dvě věci nebo osoby stejné,
použijeme **as... as**, a to i v ustálených výrazech.

As proud as a peacock. Pyšný jako páv.

As deep as the sea. Hluboký jako moře.

Cvičení: Moje sestra je stejně velká jako já.

My sister is as tall as me.

Moje sestra je (stejně) velká jako já.

Peter is as old as Tom.

Peter je (stejně) starý jako Tom.

Tereza is as fast as Mary.

Tereza je (stejně) rychlá jako Mary.

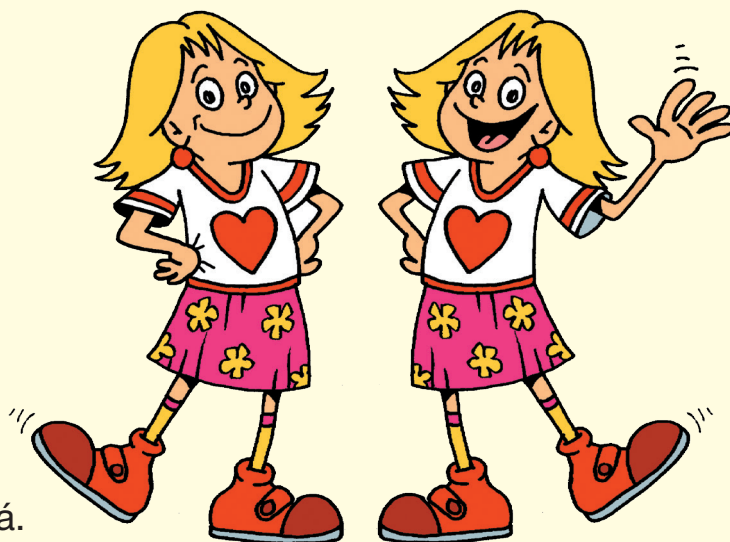
Alan is as short as Sam.

Alan je (stejně) malý jako Sam.

My brother is as crazy as me.

Můj bratr je (stejně) bláznivý jako já.

**Moje sestra
je stejně velká jako já.**

Cvičení: Studený jako led.

as cold as ice

studený jako led

as white as snow

bílý jako sníh

as blue as the sky

modrý jako obloha

as black as night

černý jako noc

as heavy as lead

těžký jako olovo

Cvičení: Lamači rekordů.

The longest river in the world is the Nile.

Nejdelší řeka na světě je Nil.

The highest mountain in the world is Mount Everest.

Nejvyšší hora na světě je Mount Everest.

The largest continent in the world is Asia.

Největší kontinent na světě je Asie.

The hottest place in the world is in Africa.

Nejteplejší místo na světě je v Africe.

The coldest place in the world is Antarctica.

Nejchladnější místo na světě je Antarktida.

The smallest country in the world is the Vatican City.

Nejmenší země na světě je Vatikán.

The most crowded country in the world is Monaco.

Nejlidnatější místo na světě je Monako.

The fastest animal in the world is the cheetah.

Nejrychlejší zvíře na světě je gepard.

The biggest city in the world is Tokyo.

Největší město na světě je Tokio.

6.1 Budoucí čas s **going to**

Vazbu **going to** používáme, když mluvíme o plánech do budoucnosti, o tom, co hodláme udělat. Budoucí čas tvoříme pomocí správného tvaru slovesa **to be + going to + významového slovesa**.

I am going to have an ice cream. Já si dám zmrzlinu.

Cvičení: Já si dám zmrzlinu.

I am going to have an ice cream.

I'm going to have an ice cream.

Já si dám zmrzlinu.

You are going to have an ice cream.

You're going to have an ice cream.

Ty si dáš zmrzlinu.

He is going to have an ice cream.

He's going to have an ice cream.

On si dá zmrzlinu.

She is going to have an ice cream.

She's going to have an ice cream.

Ona si dá zmrzlinu.

We are going to have an ice cream.

We're going to have an ice cream.

My si dáme zmrzlinu.

You are going to have an ice cream.

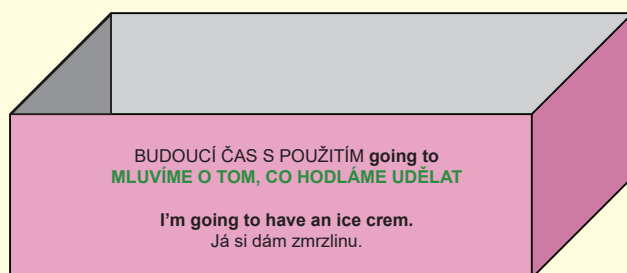
You're going to have an ice cream.

Vy si dáte zmrzlinu.

They are going to have an ice cream.

They're going to have an ice cream.

Oni si dají zmrzlinu.

Cvičení: On si dá pizzu.

He is going to have pizza for lunch. _____

On si dá pizzu k obědu.

He's going to visit Grandma. _____

On navštíví babičku.

He's going to phone Tim. _____

On zavolá Timovi.

My friend is going to play tennis. _____

Můj kamarád bude hrát tenis.

Tom is going to watch TV. _____

Tom se bude dívat na televizi.

Nick is going to be at home. _____

Nick bude doma.

Cvičení: Ona si dá pizzu.

She is going to have pizza for lunch. _____

Ona si dá pizzu k obědu.

She's going to visit Grandma. _____

Ona navštíví babičku.

She's going to phone Tim. _____

Ona zavolá Timovi.

My sister is going to play tennis. _____

Moje sestra bude hrát tenis.

Alice is going to watch TV. _____

Alice se bude dívat na televizi.

Nicol is going to be at home. _____

Nicol bude doma.

6.2 Budoucí čas s **going to** - zápor

Zápor utvoříme pomocí správného tvaru slovesa **to be + going to + významového slovesa**.

V záporu **to be** používáme plné i zkrácené tvary.

I'm not going to have an ice cream. Já si nedám zmrzlinu.

Cvičení: Já si nedám zmrzlinu.

I am not going to have an ice cream.

I'm not going to have an ice cream.

Já si nedám zmrzlinu.

You are not going to have an ice cream.

You aren't going to have an ice cream.

Ty si nedáš zmrzlinu.

He is not going to have an ice cream.

He isn't going to have an ice cream.

On si nedá zmrzlinu.

She is not going to have an ice cream.

She isn't going to have an ice cream.

Ona si nedá zmrzlinu.

We are not going to have an ice cream.

We aren't going to have an ice cream.

My si nedáme zmrzlinu.

You are not going to have an ice cream.

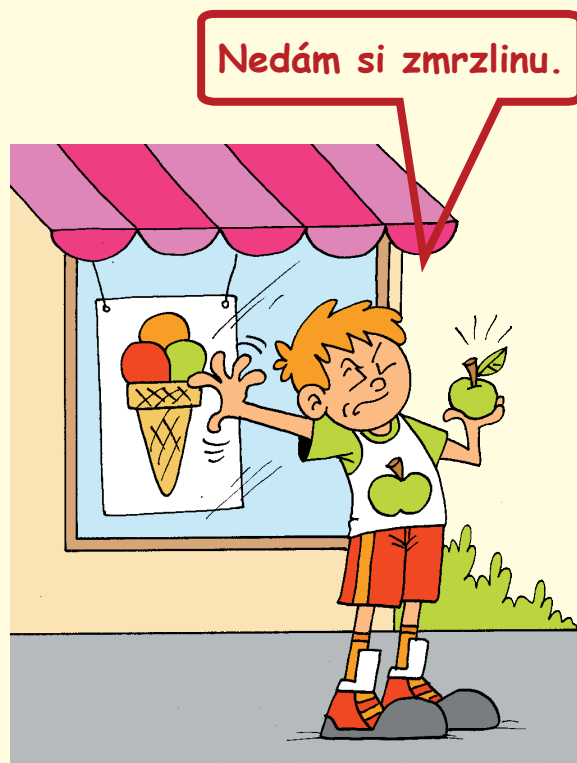
You aren't going to have an ice cream.

Vy si nedáte zmrzlinu.

They are not going to have an ice cream.

They aren't going to have an ice cream.

Oni si nedají zmrzlinu.

Cvičení: On si nedá pizzu.

He isn't going to have pizza for lunch.

On si nedá pizzu k obědu.

He isn't going to visit Grandma.

On nenavštíví babičku.

He isn't going to phone Tim.

On nezavolá Timovi.

My friend isn't going to play tennis.

Můj kamarád nebude hrát tenis.

Tom isn't going to watch TV.

Tom se nebude dívat na televizi.

Nick isn't going to be at home.

Nick nebude doma.

Cvičení: Ona si nedá pizzu.

She isn't going to have pizza for lunch.

Ona si nedá pizzu k obědu.

She isn't going to visit Grandma.

Ona nenavštíví babičku.

She isn't going to phone Tim.

Ona nezavolá Timovi.

My sister isn't going to play tennis.

Moje sestra nebude hrát tenis.

Alice isn't going to watch TV.

Alice se nebude dívat na televizi.

Nicol isn't going to be at home.

Nicol nebude doma.

6.3 Budoucí čas s **going to** - otázky

V otázce dáváme správný tvar slovesa **to be** na začátek věty před podmět a pak vazbu **going to** + **významové sloveso**.

Are you going to have an ice cream? Dáte si zmrzlinu?

Tázací výrazy s **Wh-** stojí na začátku otázek.

What are you going to have? Co si dáte?

Cvičení: Dáte si zmrzlinu?

Are you going to have an ice cream?

Dáš si zmrzlinu?

Is he going to have an ice cream?

Dá si zmrzlinu? (on)

Is she going to have an ice cream?

Dá si zmrzlinu? (ona)

Are you going to have an ice cream?

Dáte si zmrzlinu?

Are they going to have an ice cream?

Dají si zmrzlinu? (oni)

Cvičení: Co si dáš?

What are you going to have?

Co si dáš?

I'm going to have fish and chips.

Já si dám rybu a hranolky.

What are you going to have?

Co si dáš?

I'm going to have an apple pie.

Já si dám jablkový koláč.

Cvičení: Dá si pizzu? (on)

Is he going to have pizza for lunch?

Dá si pizzu k obědu?

Is he going to visit Grandma?

Navštíví babičku?

Is he going to phone Tim?

Zavolá Timovi?

Is my friend going to play tennis?

Bude můj kamarád hrát tenis?

What is Tom going to watch? TV.

Co bude Tom sledovat? Televizi.

Where is Nick going to be? At home.

Kde bude Nick? Doma.

Cvičení: Dá si pizzu? (ona)

Is she going to have pizza for lunch?

Dá si pizzu k obědu?

Is she going to visit Grandma?

Navštíví babičku?

Is she going to phone Tim?

Zavolá Timovi?

Is my sister going to play tennis?

Bude moje sestra hrát tenis?

What is Alice going to watch? TV.

Co bude Alice sledovat? Televizi.

Where is Nicol going to be? At home.

Kde bude Nicol? Doma.

6.4 Budoucí čas s **going to** - krátké odpovědi

V krátkých odpovědích používáme POUZE správný tvar slovesa **to be**.
V krátkých kladných odpovědích používáme vždy plné tvary.

Are you going to have an ice cream? Yes, I am.

Cvičení: Dáš si zmrzlinu? Ano, dám si.

Are you going to have an ice cream? Yes, I am.

Dáš si zmrzlinu? Ano, dám.

Is he going to have an ice cream? Yes, he is.

Dá si zmrzlinu? (on) Ano, dá.

Is she going to have an ice cream? Yes, she is.

Dá si zmrzlinu? (ona) Ano, dá.

Are you going to have an ice cream? Yes, we are.

Dáte si zmrzlinu? Ano, dáme.

Are they going to have an ice cream? Yes, they are.

Dají si zmrzlinu? Ano, dají.

Ne, já si nedám.

Cvičení: Dáš si pizzu? Ano, dám si.

Are you going to have pizza for lunch? Yes, I am.

Dáš si pizzu k obědu? Ano, dám.

Is Tom going to have pizza for lunch? Yes, he is.

Dá si Tom pizzu k obědu? Ano, dá.

Is Anna going to have pizza for lunch? Yes, she is.

Dá si Anna pizzu k obědu? Ano, dá.

Are you going to have pizza for lunch? Yes, we are.

Dáte si pizzu k obědu? Ano, dáme.

Are my parents going to have pizza for lunch? Yes, they are.

Dají si moji rodiče pizzu k obědu? Ano, dají.

Cvičení: Dáš si zmrzlinu? Ne, nedám si.

Are you going to have an ice cream? No, I'm not.

Dáš si zmrzlinu? Ne, nedám.

Is he going to have an ice cream? No, he isn't.

Dá si zmrzlinu? (on) Ne, nedá.

Is she going to have an ice cream? No, she isn't.

Dá si zmrzlinu? (ona) Ne, nedá.

Are you going to have an ice cream? No, we aren't.

Dáte si zmrzlinu? Ne, nedáme.

Are they going to have an ice cream? No, they aren't.

Dají si zmrzlinu? Ne, nedají.

Cvičení: Dáš si pizzu? Ne, nedám si.

Are you going to have pizza for lunch? No, I'm not.

Dáš si pizzu k obědu? Ne, nedám.

Is Tom going to have pizza for lunch? No, he isn't.

Dá si Tom pizzu k obědu? Ne, nedá.

Is Anna going to have pizza for lunch? No, she isn't.

Dá si Anna pizzu k obědu? Ne, nedá.

Are you going to have pizza for lunch? No, we aren't.

Dáte si pizzu k obědu? Ne, nedáme.

Are my parents going to have pizza for lunch? No, they aren't.

Dají si moji rodiče pizzu k obědu ? Ne, nedají.

6.5 Přídavná jména a příslovce

Příslovce utvoříme z přídavného jména přidáním koncovky **-ly**.
Pozor na změny v pravopisu, například: **carefully, easily, happily**.
Nepravidelná příslovce jsou **fast** - rychle, **well** - dobře, **hard** - těžce.

Cvičení: To auto je pomalé. Jede pomalu.

The car is slow. It moves slowly.

To auto je pomalé. Jede pomalu.

He is quiet. He speaks quietly.

Je tichý. Mluví potichu.

She is happy. She is singing happily.

Je šťastná. Zpívá šťastně.

Tom is careful. He does everything carefully.

Tom je opatrný. Dělá všechno opatrně.

Peter is quick. He runs quickly.

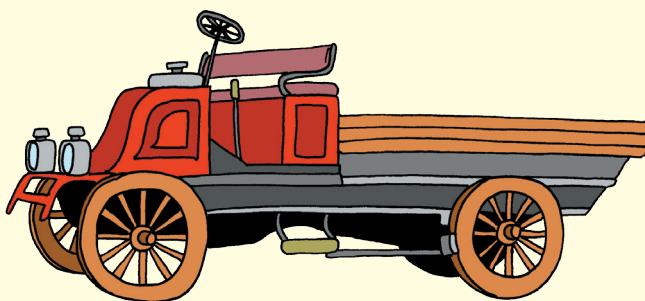
Peter je rychlý. Běhá rychle.

John is lazy. He works lazily.

John je líný. Pracuje líně.

Brenda's painting is horrible. She paints horribly.

Brendino malování je hrozné. Maluje hrozně.

To auto je pomalé. Jede pomalu.

loud - loudly	hlasitý - hlasitě
warm - warmly	teplý - teple
bad - badly	špatný - špatně
beautiful - beautifully	krásný - krásně
horrible - horribly	hrozný - hrozně

Cvičení: Tohle je rychlé auto. Jede rychle.

This is a fast car. The car travels fast.

Tohle je rychlé auto. Jede rychle.

This is a fast bus. The bus travels fast.

Tohle je rychlý autobus. Jede rychle.

This is a fast taxi. The taxi travels fast.

Tohle je rychlé taxi. Jede rychle.

Cvičení: On je dobrý řidič. Řídí dobře.

He is a good driver. He drives well.

On je dobrý řidič. Řídí dobře.

She is a good cook. She cooks well.

Ona je dobrá kuchařka. Vaří dobře.

It is a good robot. It works well.

To je dobrý robot. Pracuje dobře.

6.6 Vyjádření nutnosti - have to

I **have to** wear a school uniform. Já musím nosit školní uniformu.
She **has to** wear a school uniform. Ona musí nosit školní uniformu.

Cvičení: Musím nosit školní uniformu.

I have to wear a school uniform.
Já musím nosit školní uniformu.

You have to wear a school uniform.
Ty musíš nosit školní uniformu.

He has to wear a school uniform.
On musí nosit školní uniformu.

She has to wear a school uniform.
Ona musí nosit školní uniformu.

We have to wear a school uniform.
My musíme nosit školní uniformu.

You have to wear a school uniform.
Vy musíte nosit školní uniformu.

They have to wear a school uniform.
Oni musí nosit školní uniformu.

Musím nosit školní uniformu.

Cvičení: On musí vstávat brzy.

He has to get up early.
On musí vstávat brzy.

Tom has to be fit.
Tom musí být fit.

Bob has to wait.
Bob musí čekat.

6.7 Vyjádření nutnosti - **have to** - zápor

Zápor u **have to** se tvoří pomocí **do not** nebo **does not** a znamená to, že něco není nutné. Tyto tvary můžeme také zkrátit na **don't** a **doesn't**.

I don't have to wear a school uniform.

Já nemusím nosit školní uniformu.

She doesn't have to wear a school uniform.

Ona nemusí nosit školní uniformu.

Cvičení: Nemusím nosit školní uniformu.

I do not have to wear a school uniform.

I don't have to wear a school uniform.

Já nemusím nosit školní uniformu.

You do not have to wear a school uniform.

You don't have to wear a school uniform.

Ty nemusíš nosit školní uniformu.

He does not have to wear a school uniform.

He doesn't have to wear a school uniform.

On nemusí nosit školní uniformu.

She does not have to wear a school uniform.

She doesn't have to wear a school uniform.

Ona nemusí nosit školní uniformu.

We do not have to wear a school uniform.

We don't have to wear a school uniform.

My nemusíme nosit školní uniformu.

You do not have to wear a school uniform.

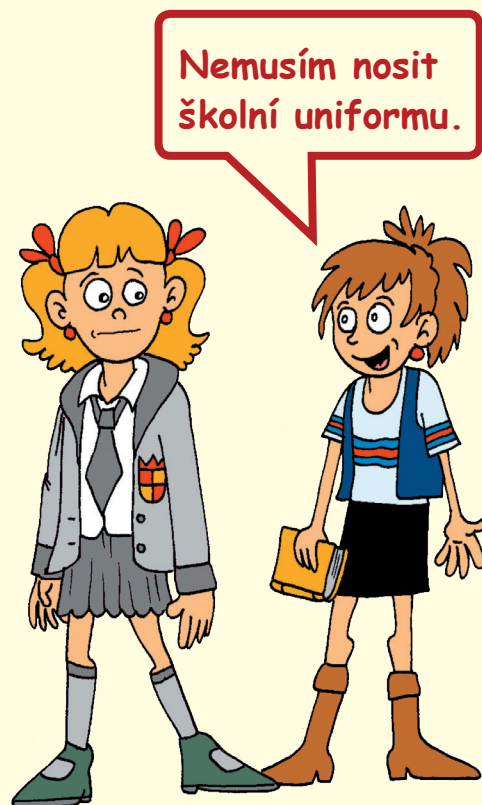
You don't have to wear a school uniform.

Vy nemusíte nosit školní uniformu.

They do not have to wear a school uniform.

They don't have to wear a school uniform.

Oni nemusí nosit školní uniformu.

6.8 Vyjádření nutnosti - **have to** - otázky

Otázka s **have to** se tvoří pomocí **do** nebo **does**.

Do you have to wear a school uniform? Vy musíte nosit školní uniformu?

Does she have to wear a school uniform? Ona musí nosit školní uniformu?

Tázací výrazy s **Wh-** stojí na začátku otázek.

Why do you have to wear a school uniform?

Proč vy musíte nosit školní uniformu?

Cvičení: Musíte nosit školní uniformu?

Do you have to wear a school uniform?

Musíš nosit školní uniformu?

Does he have to wear a school uniform?

Musí nosit školní uniformu? (on)

Does she have to wear a school uniform?

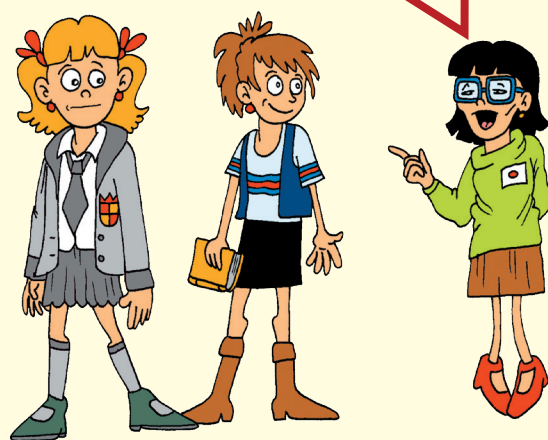
Musí nosit školní uniformu? (ona)

Do you have to wear a school uniform?

Musíte nosit školní uniformu?

Do they have to wear a school uniform?

Musí nosit školní uniformu? (oni)

Cvičení: Kde? Proč?

Where does Tim have to sleep?

Kde musí Tim spát?

Why does Tom have to go home?

Proč musí Tom jít domů?

Where does Alice have to sleep?

Kde musí Alice spát ?

Why does Anna have to go home?

Proč musí Anna jít domů?

Cvičení: Musí vstávat brzy? (on)

Does he have to get up early?

Musí vstávat brzy?

Does he have to travel a lot?

Musí hodně cestovat?

Does Dylan have to be fit?

Musí být Dylan fit?

Does Paul have to do a lot of homework?

Musí Paul dělat hodně domácích úkolů?

Cvičení: Musí vstávat brzy? (ona)

Does she have to get up early?

Musí vstávat brzy?

Does she have to travel a lot?

Musí hodně cestovat?

Does Zoe have to be fit?

Musí být Zoe fit?

Does Polly have to do a lot of homework?

Musí Polly dělat hodně domácích úkolů?

6.9 Have to - krátké odpovědi

V krátkých odpovědích neopakujeme **have to**, pouze použijeme **do / does** v kladných odpovědích a **don't / doesn't** v záporných.

Do you have to wear a school uniform? Musíte nosit školní uniformu?

Yes, we do. Ano, musíme.

No, we don't. Ne, nemusíme.

Does she have to wear a school uniform? Musí nosit školní uniformu? (ona)

Yes, she does. Ano, musí.

No, she doesn't. Ne, nemusí.

Cvičení: Musíte nosit uniformu? Ano, musíme.

Ano, já musím.

Do you have to wear a school uniform? Yes, I do.

Musíš nosit školní uniformu? Ano, musím.

Does he have to wear a school uniform? Yes, he does.

Musí nosit školní uniformu? (on) Ano, musí.

Does she have to wear a school uniform? Yes, she does.

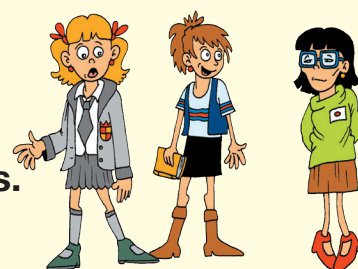
Musí nosit školní uniformu? (ona) Ano, musí.

Do you have to wear a school uniform? Yes, we do.

Musíte nosit školní uniformu? Ano, musíme.

Do they have to wear a school uniform? Yes, they do.

Musí nosit školní uniformu? (oni) Ano, musí.

Ne, já nemusím.

Cvičení: Musíš vstávat brzy? Ano, musím.

Do you have to get up early? Yes, I do.

Musíš vstávat brzy? Ano, musím.

Does John have to get up early? Yes, he does.

Musí John vstávat brzy? Ano, musí.

Do your parents have to get up early? Yes, they do.

Musí tvoji rodiče vstávat brzy? Ano, musí.

Cvičení: Musíte nosit uniformu? Ne, nemusíme.

Do you have to wear a school uniform? No, I don't.

Musíš nosit školní uniformu? Ne, nemusím.

Does he have to wear a school uniform? No, he doesn't.

Musí nosit školní uniformu? (on) Ne, nemusí.

Does she have to wear a school uniform? No, she doesn't.

Musí nosit školní uniformu? (ona) Ne, nemusí.

Do you have to wear a school uniform? No, we don't.

Musíte nosit školní uniformu? Ne, nemusíme.

Do they have to wear a school uniform? No, they don't.

Musí nosit školní uniformu? (oni) Ne, nemusí.

Cvičení: Musíš vstávat brzy? Ne, nemusím.

Do you have to get up early? No, I don't.

Musíš vstávat brzy? Ne, nemusím.

Does Mary have to get up early? No, she doesn't.

Musí Mary vstávat brzy? Ne, nemusí.

Does John have to get up early? No, he doesn't.

Musí John vstávat brzy? Ne, nemusí.

Do you have to get up early? No, we don't.

Musíte vstávat brzy? Ne, nemusíme.

Do your parents have to get up early? No, they don't.

Musí tvoji rodiče vstávat brzy? Ne, nemusí.

6.10 Návrhy

Pro vyjádření návrhu použijeme **Wh-** a **shall**.

Where shall we meet? Kde se setkáme?

Když s návrhem souhlasíme, v odpovědi použijeme **OK, that's a good idea** nebo **all right**.

Cvičení: Kam půjdeme?

Where shall we go?

Kam půjdeme?

To the zoo.

Do ZOO.

That's a good idea.

To je dobrý nápad.

Where shall we meet?

Kde se sejdeme?

At the bus stop.

Na autobusové zastávce.

OK.

OK.

When shall we meet?

Kdy se sejdeme?

At three o'clock.

Ve 3 hodiny.

All right.

Dobře.

Cvičení: Proč si nezahrát stolní tenis?

Why don't we play table tennis?

Proč si nezahrát stolní tenis?

That's a good idea.

To je dobrý nápad.

Why don't we go to the cinema?

Proč nejít do kina?

OK.

OK.

Why don't we have a pizza?

Proč si nedat pizzu?

I'm sorry, I can't.

Je mi líto, nemohu.

Cvičení: Pojdme si zaplavat.

Let's go swimming.

Pojdme si zaplavat.

All right.

Dobře.

Let's meet at the bus stop.

Pojdme se sejít na autobusové zastávce.

All right.

Dobře.

Let's meet at four o'clock.

Pojdme se sejít ve 4 hodiny.

Moje poznámky

Linky je možno zkopírovat a použít v sešitě.

[illegible]

Moje poznámky

[illegible]

ELEKTRONICKÁ VERZE

Elektronická verze obsahuje stejné vzorové věty jako pracovní sešit a další věty navíc. Soubory ve formátu JBB obsahují věty v mluvené a psané formě a speciální metodické hry.

K dispozici jsou také soubory v aplikacích pro internet, tablety a mobily.
www.jazyky-bez-barier.cz

OBSAH CD-ROM

1. Pracovní sešit 1. díl (1_pracovni_sesit_1)

Kompletní pracovní sešit ve formátu PDF (kompletni_ps_1.pdf)
Náhledy na lekce 1 až 6 v elektronické verzi,
které obsahují přes tisíc vzorových vět. (ps1_1_lekce.PDF, apod.)

2. Pracovní sešit 2. díl (2_pracovni_sesit_2)

Kompletní pracovní sešit ve formátu PDF (kompletni_ps_2.pdf)
Náhledy na lekce 1 až 6 v elektronické verzi,
které obsahují přes tisíc vzorových vět. (ps2_1_lekce.PDF, apod.)

3. Verze pro operační systém Windows (3_verze_pro_windows)

Instalační balíček programu Jazyky bez bariér
Lekce 1 až 6 ve formátu JBB - 1 díl
Lekce 1 až 6 ve formátu JBB - 2 díl
Ilustrace a popis funkcí prohlížeče a plniče

4. Aplikace pro internet, tablety a mobily (4_mobilni_aplikace)

Informační leták k mobilní aplikaci

5. Názorné pomůcky pro uchopení gramatiky (5_nazorne_pomucky)

Anglické časy v krabicích se zásobou vět

PRACOVNÍ SEŠIT 2.díl

V BEZBARIÉROVÉ FORMĚ PRO ŽÁKY SE SPU

Pracovní sešit obsahuje 45 gramatických pravidel. Každé gramatické pravidlo je ilustrováno jednou klíčovou větou a jedním klíčovým obrázkem. U každého pravidla jsou také vzorové věty v angličtině a jejich český překlad. České překlady vět jsou věrné, aby dětem lépe přibližovaly věty anglické. Navíc jsme do pracovního sešitu začlenili názorné pomůcky pro uchopení slovíček a gramatiky. Jsou to jednoduché vystřihovánky, skládačky a hry, které konkretizují abstraktní jazykové jevy.

Součástí pracovního sešitu je i CD-ROM. Obsahuje více než tisíc anglicko-českých vět v mluvené a psané formě. Speciální metodické hry zajišťuje kompenzační program Jazyky bez bariér.

Využívejte učivo v psané i mluvené formě a metodické hry na CD-ROM
i v online knihovně.

www.jazyky-bez-barier.cz

ISBN: 978-80-7402-159-6

Computer Media s.r.o.
Olomoucká 4630/28
796 01 Prostějov

Tel: 582 302 666
FAX.: 582 302 667
E-mail: info@computermedia.cz
Web: www.computermedia.cz

Computer Media[®]
www.computermedia.cz